

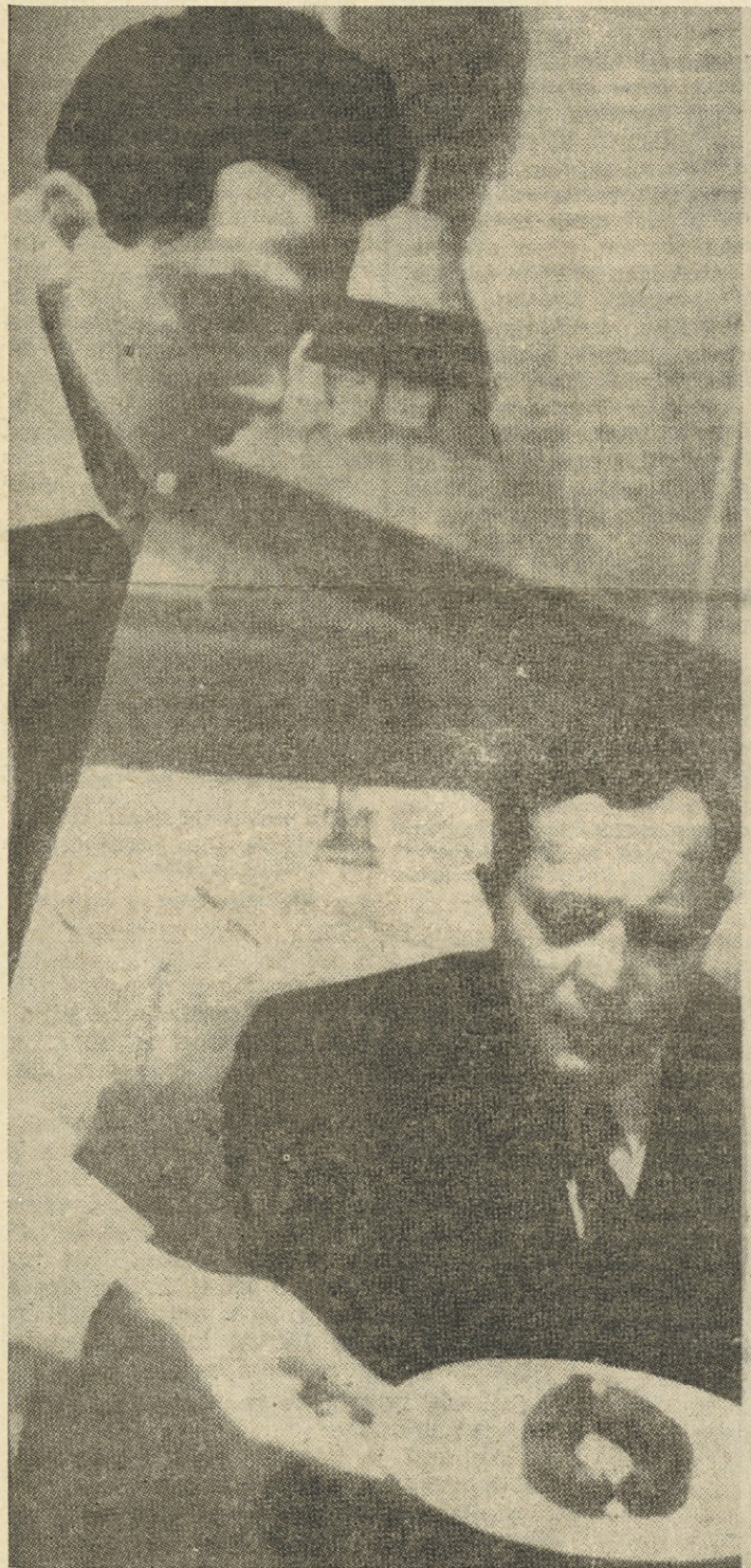
mercator

LETO V.

LJUBLJANA, MAREC 1967

ŠT. 1-2

»Zlata špila« za kranjsko klobaso 1967



Najboljša kranjska klobasa 1967 — iz našega obrata TMI

Ne gre za navadno kranjsko klobaso. Gre za tisto, ki so jo TT-jevi sladokusci odbrali med 36 vzorci različnih proizvajalcev in jo pojedli z največjim tekom. Kolektiv predelave Mercatorjeve PE Tovarna mesnih izdelkov je dobil preko noči priznanje, ki mu ga lahko zavidajo vsi mesarji. Pri vsem tem pa je najbolj značilno, da mesarji klavnice najprej niso rinili na tekmovanje. Iz »TT« so nekega dne vprašali, če bi se PE Tovarna mesnih izdelkov vključila v testiranje. — In se je. V tovarni so bili veselo presenečeni, ko so izvedeli, da je njihova kranjska dobila prvo mesto.

»Ja, kakšno klobaso pa ste napravili, da je bila med vsemi »vrstnicami« najboljša?« smo pred dnevi povprašali direktorja PE Tovarne mesnih izdelkov tovariša Rudija Milerja.

Zadovoljno se je nasmehnil in nas »grdo« zavrnil:

»Tako, kot znamo!«

Seveda, kakopak drugače. Kdor zna, ta zna! In vendar, v čem je skrivnost vaše klobase?

»Kakovost klobase je odvisna od recepta in dobre izbire mesa. Nekateri menijo, da je pri prasiču najboljše stegno in kare. Za kranjsko pa je najboljše meso pleče in šink.«

Kaj pa govedina? Potrošniki namreč mislimo, da mešajo mesarji v kranjske klobase tudi goveje meso.

»V kranjski je samo svinjsko meso. Goveje meso, ki bi morebiti ustrezalo za vezivo, je veliko dražje kot svinjsko. Kranjska klobasa je najboljše, če je takoj narejena iz svežega mesa. Če pa stoji meso nasoljeno, se pozna pri kvaliteti klobase. Tako delajo podjetja z manjšo proizvodnjo, z manjšo prodajo. Pri nas se to ne more primeriti. Vsak dan nam zmanjka kranjskih, čeprav jih napravimo dnevno od 7 do 10.000.

Vrnimo se k nagrajeni kranjski. Jo je mogoče kupiti v trgovini?

»S kranjskimi zalagamo bolnišnice, vojsko, vse Mercatorjeve trgovine in restavracijo Slon. Pred TT testom smo napravili interno degustacijo kranjskih klobas. Sodelovalo je pet proizvajalcev in tudi na degustaciji je bila izbrana naša kranjska kot najboljše. Ravno tedaj smo začeli »prodirati« na tržišče, delno s propagando, delno pa s preusmeritvijo celotne proizvodnje in uvedbo servisne službe. Vsak drugi dan se ustavi naš avtomobil v vseh Mercatorjevih poslovalnicah. Dostavljamo pa, poleg lastnih mesnin, tudi piščance ptujske »Perutnine« in »Perutninarstva Kras« iz Pivke. Menim, da zaradi dobave mesnin ni več pritožb. Seveda je tako, da blago ne zna govoriti, trgovci mu moramo utreti pot med potrošnike.«

Nameravate, zaradi večjega povpraševanja, povečati proizvodnjo kranjskih klobas?

»Proizvodnjo kranjskih klobas smo že tako povečali. To blago gre dobro v prodajo kljub konkurenci, kajti računati morate, da je na ljubljanskem trgu vsaj 8 do 10 močnih proizvodnih podjetij.

Doslej smo imeli težave, poleg tega, da vedno ni mogoče dobiti kvalitetnega blaga, še s črevi. Ni vseeno, če je kranjska debela ali tanka. Ravno zato smo začeli pripravljati lastno proizvodnjo črev. Obetamo si, da bomo lahko še bistveno izboljšali kvaliteto mesnih izdelkov. Predvidoma bodo dela končana zadnjega marca. Poleg tega pa bo pripomogla h kvaliteti mesnin nova, moderna sušilnica, ki bo hkrati odpravila ozko grlo v proizvodnji. Nova sušilnica bo popolnoma avtomatizirana.«

Se zadnje vprašanje: kaj meite o podobnih testih, kot ga je organiziral »TT«?

»Takšno testiranje pozdravljam. Dobro bi bilo, če bi bilo podobnih testov še več, zlasti za prehrabene proizvode, ki jih ravno ljubljanski trg največ troši.«

Sklepi organov samoupravljanja

NA 6. ZASEDANJU, DNE 20. 12. 1966 JE CENTRALNI DS RAZPRAVLJAL IN SKLEPAL O NASLEDNJEM:

Pred prehodom na dnevni red je predsednik Vinko Kušar v imenu delovnega kolektiva podjetja ob odhodu v pokoj izročil priznanje za dolgoletno vestno in pošteno delo v podjetju direktorju PE »Jelka« Ivanu Zavolovšku in direktorju PE »Špecerija« Jakobu Novaku.

sestavo volilnega imenika: Mihael Dolinar, Boža Kramar in Nada Piskar.

Sprejel je plan gospodarjenja podjetja za leto 1967, ki je bil sestavljen na podlagi podatkov, ki so jih predložile posamezne enote in na podlagi pokazateljev leta 1965 in perspektivnega plana do leta 1970.

Za leto 1967 se določi stopnja za investicijsko vzdrževanje osnovnih sredstev 6,03 odstotka s

1966 za 15 dni od roka, določenega za oddajo zaključnega računa.

Obravnaval in sprejel je analizo o uspehu gospodarjenja v podjetju za III. tromesečje 1966, iz katere je razvidno, da se je celotna realizacija v primerjavi z isto dobo preteklega leta zvišala za 25 odstotkov, plan za leto 1966 pa je bil dosežen 83-odstotno.

Iz realizacije po poslovnih enotah je razvidno, da se indeks porasta v letu 1966 nasproti letu 1965 giblje od 109 v PE »Tržan« do 151 v PE Špecerija. Po podatkih zavoda SK Slovenije za statistiko je za dobo per 30. 9. 1966 indeks trgovine na drobno 138, na debelo 130, indeks cen pa 129. Ako upoštevamo navedene indekse Zavoda SR Slovenije za statistiko, potem ne moremo govoriti o povečanju fizičnega obsega prometa, razen morda v PE Metlika, PE Špecerija, PE Hrana in PE Rožnik, ki pa so konec leta 1965 in na začetku leta 1966 pridobile nove prodajne zmogljivosti.

Ob primerjavi realizacije za to dobo tudi ugotavljamo, da je PE Polje dosegla plan 71 odst., PE Sadje-zelenjava, obratna enota Tovarna mesnih izdelkov in PE Hladilnica pa 96 odstotkov.

Na podlagi analize podatkov za leto 1964 in 1965, da je bila v razdobju 9 mesecev dosežena letna realizacija podjetja 71 odst. in da bo to razmerje veljalo tudi v letošnjem letu, lahko pričakujemo, da bo plan dosežen za 16 odst. Tudi prikazani odstotki doseganja plana po poslovnih enotah zagotavljajo izpolnitev v vseh primerih.

Število zaposlenih je še nadalje večidel v upadanju. Le PE Špecerija ima porast zaradi otvoritve SP v Pokopališki ulici v mesecu novembru 1965, ki ima 22 zaposlenih. Posledica upadanja števila zaposlenih je pa povečini tudi porast prometa na 1 zaposlenega ter se indeks povečanja po PE giblje od 115 do 156 odst., za podjetje kot celoto pa znaša 133 odst.

Indeks povečanja zalog nasproti istemu razdobju v letu 1965 je 126, povprečnih zalog pa 132.

Iz ugotovljenih indeksov je razvidno, da so v vseh, razen treh poslovnih enotah, povprečne zaloge močno porasle nad povečanjem prometa. Koeficient obračanja zalog kaže ponovno padanje. Razen v treh poslovnih enotah znaša indeks 92 odstotkov. Vsekakor bo potrebno hitrejšo obračanje zalog oz. nižanje zalog, ali pa poiskati kreditne viire in to predvsem pri dobaviteljih.

Povprečni neto OD so se v primerjavi z lanskim letom v okviru celotnega podjetja povečali za 45 odstotkov. Indeks po posameznih poslovnih enotah se giblje od 115 do 193. Kljub navedenim ugotovitvam pa OD v nobenem primeru niso pretirani, posebno še, če jih primerjamo z lanskim letom, ko so bili zelo nizki.

Čista razlika v ceni brez prometnega davka se je za podjetje kot celoto v primerjavi s preteklim letom znižala za 2 odstotka. Indeks po posameznih poslovnih enotah je porasel od 80 do 104 odst. Indeksi pod 100 ne pomenijo dejanskega znižanja marže, saj je v vseh primerih nižja od preteklega leta, razen v PE Jelka in Tržan.

Iz primerjave delitve celotnega dohodka in dohodka per 30. 9. 1966 nasproti isti dobi lanskega leta je razvidno, da je indeks realizacije in dohodka 127, indeks dohodka pa 122.

Odobril je razširitev prometa poslovanja v zunanjetrgovinski dejavnosti še na uvoz in izvoz gradbenega materiala brez stavbenega lesa.

V zvezi s pripojitvijo Trgovskega podjetja Preskrba Tržič je odobril razširitev prometa poslovanja za podjetje še na prodajo na veliko in malo drogerijskega blaga.

V posameznih prodajalnah PE Emona je odobril razširitev prometa poslovanja še na:

Viška 48 — na prodajo mleka in mlečnih izdelkov,

(Nadaljevanje na 3. strani)



V središču Metlike ima podjetje več moderno urejenih poslovnih prostorov. Na sliki: bife, delikatesa in prodajalna tehničnega materiala

CDS je soglašal s pripojitvijo trgovskega podjetja »Preskrba« Tržič k Veletrgovini »Mercator«. Pred to odločitvijo je obravnaval dokumentacijo s proizvodno-tehnično analizo in ekonomsko-finančno analizo ter ugotovil upravičenost te pripojitve. CDS je ugotovil, da je DS pripajajočega se podjetja »Preskrba« sprejel sklep o pripojitvi k Veletrgovini »Mercator« na podlagi poprej izvedenega referenduma, s katerim se je delovna skupnost odločila za pripojitev s 64,9 odst. vseh članov delovne skupnosti.

Pripojenemu podjetju se bo določil status s posebnim ustanovitvenim sklepom na podlagi statuta Veletrgovine Mercator, natančnejša razmerja med matičnim podjetjem in enoto pa se bodo uredila s pogodbo.

Ponovno je soglašal s sklepom o pomoči pri investiranju potrošniškega centra v Tržiču, s tem, da bo v letu 1967 Veletrgovina Mercator dodelila pripojenemu podjetju sredstva v višini 20 milijonov Sdin iz skupnih sredstev podjetja.

Razpisal je nadomestne volitve članov DS podjetja v pripojenem Trgovskem podjetju »Preskrba« Tržič za ponedeljek dne 31. 1. 1967, katere vodi centralna volilna komisija v sestavi: Mirko Rupelj, Vida Filač in Dragica Derglin. Za vse območje se določi volilna enota in to 19. volilna enota »Preskrba«, ki voli 3 člane CDS, in sicer 1 člana za dobo dveh let, 2 člana pa za dobo enega leta.

Na podlagi 5. člena Temeljnega zakona o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah so bili imenovani v komisijo za

tem, da se lahko po zaključnem računu za leto 1966 sprejme sprememba stopnje investicijskega vzdrževanja, kolikor bi bilo to potrebno zaradi revalorizacije osnovnih sredstev.

Za leto 1967 se določijo reklamni stroški v višini 320.000 Ndin s tem, da se dokončna višina te oblike reklamiranja določijo na komercialnem šestanku, nakar bo CDS napravil rebalans reklamnih stroškov.

SDK Ljubljana se zaradi obsežnosti podjetja zaprosi za odobritev podaljšanja roka za oddajo zaključnega računa za leto



PE »Grmada« — Pogled na pročelje potrošniškega centra v središču Šiške (Tugomerjeva ulica)



Tudi naš kolektiv je s skromnim darilom čestital prvakoma k doseženim uspehom

Ob mednarodnem letu turizma

LETO TURIZMA. 20 MILIJONOV TUJIH TURISTOV...

Vse te besede in napovedi nam dajo slutiti, da bo v našem gospodarstvu turizem postal važen faktor v njegovem nadaljnjem razvoju. Zato bomo morali čimprej marsikaj spremeniti v dose-danjem načinu poslovanja, predvsem pa najti nove tehnološke prijeme in organizacijske oblike. Najprej je potrebno zagotoviti predvsem vertikalno in horizontalno povezanost in proporcionalni razvoj vseh gospodarskih dejavnosti, ki sodelujejo v zajemanju turistične potrošnje. Da bi se povečali ti učinki iz turizma, so nujna večja vlaganja v razvoj tistih gospodarskih dejavnosti, katere razširjajo in povečujejo možnosti dopolnilne porabe turista. Zato se prav na tem področju gospodarske aktivnosti odpirajo nove možnosti za razvoj storitvenih in drugih gospodarskih dejavnosti. Na ta način se uresničuje ena od osnovnih postavk gospodarske reforme, katere usmerja gospodarski in družbeni razvoj prav v tiste dejavnosti, katere so nujne in katere so v sedanjem razvoju zaostajale — kar velja še posebej za turistično gospodarstvo.

Neizpodbitno je dejstvo, da osnovno materialno bazo za razvoj turizma, posebno inozemskega, predstavlja turistično gostinstvo, v katerega se sedaj vlagajo vse večji in večji napor ter sredstva za njegovo krepitev in izgradnjo. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da intenzivni razvoj turizma in turističnega gospodarstva ne oživlja samo gostinstvo, ampak tudi druge gospodarske dejavnosti, med katerimi zavzema nedvomno posebno mesto in vlogo trgovina. To dejstvo ne izhaja samo zaradi vloge oskrbo-

vanja turističnega gostinstva in tržišča, ampak iz neposredne prodaje blaga turistom preko malo-prodajne mreže.

Z razvijanjem turizma vidimo v prodajalnah vse pogostejše in pogostejše tujca-turista. Razvijanje komunikacijskega sistema, predvsem pa razvoj avtomobilizma, mu daje možnost, da pride sodobni turist vsepovsod, ob vsakem času in tudi v vsak kraj, ki ga pač zanima. Kot sodoben »nomad« z vsem opremljen, kar pač potrebuje, ni več vezan na določena področja, čas in kraj itd. Vedno bolj in bolj razvite mednarodne zveze in sodelovanje na vseh področjih dela in življenja pa še to njegovo dejavnost pospešujejo. Naše vse globlje in širše vključevanje v mednarodno delitev dela mu dajejo za to vse možnosti, nam pa se zagotavlja bolj intenzivni razvoj na tem področju gospodarstva.

Vsa ta množica tujcev, ne glede na to, ali prihajajo k nam kot turisti ali iz kakršnihkoli drugih razlogov, predstavlja ljudi, ki v pretežni večini želijo, da tudi nekaj kupijo, pa čeprav je to samo malenkost za spomin ali darilo. Mnogi pa kupujejo tudi več, predvsem vse tisto, kar si vsakodnevno želijo in potrebujejo. Srečamo in vidimo jih v prodajalnah, na trgih in ob stojnicah ter predstavljajo za trgovino že potencialnega potrošnika. Zato je ne samo zaradi dolžnosti, ampak tudi zaradi velikega interesa trgovine potrebno, da prisluhne njihovim željam in da jim omogoči kupiti čim več in vse, kar potrebujejo. To pa je odvisno predvsem od njene organizacije in poslovanja, da bo lahko v tem hotelu dosegla uspehe in na ta način prispevala svoj delež pri razvijanju turizma in ustvarjanju deviznih sredstev. Pri tem pa mora predvsem posvečati pozornost nekaterim posebnostim. Tuji turisti potrošniki, katerih običaji in navade so zelo različne, so pri nas v posebnih okoliščinah: so prehodni potrošniki, ki imajo malo časa; za vse so bolj zainteresirani kot domači turisti in naš potrošniki; želijo vedno nekaj posebnega, novega, česar doma nimajo itd.

Zato jim je treba posvečati primerno pozornost, če hočemo doseči uspeh. Trgovska mreža mora biti dobro založena s čim večjim asortimentom blaga, njene usluge morajo biti na kulturnem nivoju, mora biti sodobno urejena, osebje mora znati tuje jezike. Le na podlagi teh vtisov, ki jih dobijo v prodajalnah, si tuji turisti ustvarjajo dobro ali slabo mnenje o trgovini na splošno. Tuji turist mora dobiti občutek, da lahko trgovina zadovolji vsem njegovim željam na sodoben in kulturn način. Sodobne metode in načini prodaje blaga — samopostrežbe, samoizbire in druge — morajo biti čim bolj razširjene. Mnogi tujci so prijetno presenečeni, če tudi v manjših krajih — ne samo v središčih — najdejo dobro organizirane in oskrbovane sodobne prodajalne, lepe in predvsem interesantne spominke, predmete domače ročne izdelave, bogato izbiro raznega industrijskega blaga, posebno usnjenih in drugih galanterijskih predmetov. Prodaja blaga za tuja denarna sredstva mora biti čim bolj vidno

(Nadaljevanje na 4. strani)

Sklepi samoupravnih organov

(Nadaljevanje z 2. strani)

Miklošičeva — na kuhanje in prodajo ekspres kave ter točenje žganih pijač,

Tržaška 22 — na prodajo mleka in mlečnih izdelkov.

CDS je potrdil osnutek kupne pogodbe, sklenjene med Minattijem Danijelom in Veletrgovino Mercator za znesek 13.800 Ndin za nakup parc. št. 170 pod vl. št. 1344 in parc. št. 169, k. o. Studenec. Sredstva za ta nakup bremene amortizacijska sredstva PE Hrana.

Odobril je nakup poslovnih prostorov na Smartinski cesti 107, kjer ima PE Špecerija svojo prodajalno, od lastnika Antona Bava za znesek 124.531,80 Ndin.

Obravnaval je ponudbo za nakup poslovnih prostorov v Strazi za 7.000.000 Sdin. Ker je stavba že precej stara, je CDS sprejel sklep, naj si 3-članska komisija ogleda rentabilnost tega nakupa ter ugotovi, če je ta objekt primeren za adaptacijo z normalnimi stroški, nakar bo CDS ponovno sklepal o tem nakupu.

Odobril je pomoč poplavljenecem v Italiji v znesku 30.000 Novih dinarjev, deloma v obliki prevoza, ostalo pa z drugim blagom, oziroma sredstvi s tem, da ta pomoč bremeni vse enote podjetja, razen PE Sadje-zelenjava, ki je že sama dodelila pomoč.

NA 7. ZASEDANJU CDS DNE 31. 1. 1967 PA JE RAZPRAVLJAL O NASLEDNJEM:

— Predsednik centralne volilne komisije je podal poročilo o poteku in izidu nadomestnih oziroma dopolnilnih volitev članov CDS v pripojenem Trgovskem podjetju Preskrba Tržič z ugotovitvijo, da so bile volitve v redu opravljene.

V CDS je bil izvoljen: Jože Mokorel — za dobo 2 let, Marjan Gradišar in Milan Česen — za dobo 1 leta.

— V verifikacijsko komisijo za ugotovitev pravilnosti mandatov novoizvoljenih članov CDS so bili izvoljeni: Severin Peruzzi, Boris Potočnik in Viktor Marolt, ki so ugotovili, da so bila potrdila o izvolitvi pravilno izdana.

Na podlagi ugotovitve, da so bile nadomestne volitve v pripojenem podjetju Preskrba Tržič pravilno in v redu opravljene, je CDS potrdil mandate novoizvoljenih članov CDS.

Po določilih 7. člena statuta Veletrgovine Mercator je CDS ustanovil poslovno enoto Preskrba Tržič, kot enoto s samostojnim obračunom v sestavi podjetja Mercator, s predmetom poslovanja, ki ga je imelo bivše Trgovsko podjetje Preskrba Tržič in ki je naveden v posebnem ustanovitvenem sklepu.

— CDS je obravnaval in potrdil pogodbo o ureditvi medsebojnih razmerij med matičnim podjetjem in novoustanovljeno poslovno enoto Preskrba Tržič.

— Na podlagi 65. člena statuta podjetja je CDS soglašal s sklepom PE Standard Novo mesto o izključitvi prodajalne Uršla sela, ki bi s 1. 1. 1967 v celoti prešla v sestav KZ Krka Novo mesto s tem, da KZ Krka prevzame vse zaloge blaga po prodajnih cenah in zaposleno osebje v prodajalni.

— V zvezi s spremembo statuta je CDS imenoval novo statutno komisijo, ker je prejšnji že potekel mandat. V komisijo so bili imenovani: 1. Mirko Rupelj — predsednik, 2. Stane Urbančič — član in 3. Marjan Pogačnik — član.

— Potrdi se sklep DS obrata Tovarne mesnih izdelkov o razširitvi predmeta poslovanja po posameznih prodajalnah tega obrata na prodajo: konzerviranih rib, sira, surovega in čajnega masla, gorčice, oliv ter konzervirane zelenjave.

Odobri se prenos Potrošniškega centra v Tugomerjevi ulici ter PC na Celovski 104 A in B v osnovna sredstva Veletrgovine Mercator Ljubljana s tem, da prevzame podjetje vse obveznosti odplačila anuitet, ki bremene te objekte.

Z novim poslovnim letom se nam je pridružil kolektiv »Preskrbe« Tržič

Na podlagi sklepa delavskega sveta trgovskega podjetja »Preskrba« Tržič z dne 7. 11. 1966 po izvedenem referendumu z dne 27. 10. 1966 in sklepa 6. zasedanja centralnega delavskega sveta Veletrgovine »Mercator« Ljubljana z dne 20. 12. 1966, se je trgovsko podjetje »Preskrba« Tržič pripojilo k podjetju Mercator. Po sklepu 7. zasedanja CDS Veletrgovine »Mercator« z dne 31. 1. 1967 je podjetje dobilo status poslovne enote »Preskrba« Tržič, kot enota s samostojnim obračunom v sestavu podjetja.

Poslovna enota »Preskrba« Tržič ima svoje organe upravljanja, to je delavski svet poslovne enote, upravni odbor poslovne enote in direktorja poslovne enote. Vodilne delavce enote je imenoval centralni upravni odbor na predlog delavskega sveta poslovne enote. Vodilni delavci enote so: Jože Mokorel — direktor, Marjan Gradišar — šef komercialne, Vida Filač — šef računovodstva in Gefka Cerar — pomočnik šefa računovodje. Razmerje med podjetjem in poslovno enoto »Preskrba« Tržič je urejeno z medsebojno pogodbo.

Trgovsko podjetje »Preskrba« Tržič je bilo ustanovljeno z odločbo MLO Tržič št. 438/1-50 z dne 21. 5. 1950 in je bilo vpisano v register podjetij in obrti pod številko I/04 z dne 6. 5. 1955. S 1. 1. 1964 se je k podjetju pripojilo trgovsko podjetje »Ljubelj« z 11 poslovalnicami. Organizacijsko je podjetje razdeljeno na upravo podjetja in 24 prodajal.

Dne 31. 12. 1966 je bilo zaposlenih 93 delavcev (indeks 1966/65 je 94; 69 žensk in 24 moških), od tega v prodajalnah 72 (53 žensk in 19 moških) in na upravi, vključno s šoferji in aranžerji, 21 (16 žensk in 5 moških). Od skupnega števila zaposlenih v prodajalnah je 48 prodajalcev (40 žensk in 8 moških) in 24 poslovodij (13 žensk in 11 moških). V učnem razmerju je 20 učencev (18 žensk in 2 moška, indeks 1966/65 je 80) in sicer v I. letniku 3, v II. letniku 5 in v III. letniku 12. Učenci se uče 1 železninarske stroke, 5 manufakturne stroke, 1 galanterijske stroke, 4 živilske stroke in 9 mešane stroke.

S 1. majem 1966 je bil uveden 42-urni delovni teden.

Delavski svet šteje 19 članov (10 moških in 9 žensk). Med člani je 10 poslovodij, 4 prodajalci, 2 blagajničarki, 1 šofer, 1 knjigovodja, 1 fakturist. Predsednica delavskega sveta je Helena Legat, blagajničarka prodajalne št. 2. Vseh zasedanj je bilo 9, na katerih je bilo obravnavanih 53 zadev. Povprečna udeležba je bila 15 članov.

OB MEDNARODNEM LETU TURIZMA

(Nadaljevanje s 3. strani)

označena, kupljeno blago je treba tujcem dostavljati na njihov naslov, organizirati je stojnice, namestiti avtomate za prodajo raznovrstnega blaga — kar vse predstavlja prispevek k povečanju prometa. Delovni čas v prodajalnah je treba prilagoditi potrebam turista, ki ne bo čakal pred zaprtimi vrati. Vse to pa bi bilo zaman, če bi pozabili na tako važen in značilen faktor, kot je človek, ki je bolj važen kot investicije za razvoj in modernizacijo trgovine. Brez strokovno usposobljenih trgovskih delavcev in njihovega pravičnega odnosa do potrošnikov, ne more biti tudi sodobne trgovine. Le ljubeznivost, vedro razpoloženje, ekspanzivnost in točnost, kulturno obnašanje in prijateljski poslovni odnos je vseh potrošniku, kar pa ne sme preiti meje človeškega dostojanstva. Če bomo s takšnimi pogledi stopili v turistično leto, ni bojzani, da naša prizadevanja ne bodo rodila zaželenih uspehov.

M. P.



PE »Preskrba«, Tržič: komisija DS za delitev osebnih dohodkov pri delu

tiva za prenos lastništva poslovnih prostorov v upravljanje kolektiva za kupnino 17,654.077 Sdin. Površina navedenih prostorov znaša 1143 m², kar predstavlja 41 % vseh površin oz. 44 % dosedanjih prodajnih in skladiščnih površin. V strukturi poslovnih stroškov oz. OD predstavljajo najemnine 11,72 % (leta 1965 9,57 %).

Poslovni sklad se je povečal za 33,92 %. Za poslovni sklad je bilo namenjeno 63 % sredstev skladov, kar je v odnosu na promet 1,67 %, do dohodka pa 6,73 %. Sredstva poslovnega sklada na žiro račun so se povečala za 39,7 %.

Rezervni sklad se je povečal za 29,97 %, kar predstavlja v primerjavi s skladi vlaganja 14 % skladov, v odnosu na promet je to 0,37 %, v primerjavi z dohodkom pa 1,48 %.

Naložbe v sklad skupne porabe predstavljajo 16,5 % skladov, kar pomeni 0,44 % v odnosu na opravljeni promet, v odnosu na dohodek pa 1,76 %. Sredstva sklada skupne porabe na 1 zaposlenega znašajo 1365 Ndin, v letu 1965 so pa znašala 496,70 Ndin.

Vrednost zalog se je v letu 1966 povečala za 31 %, povprečne mesečne zaloge pa so se povečale pa 31 %. Na trgovine z industrijskim blagom odpade 59 % vseh zalog in 40 % prometa, na trgovine z živili pride 13 % vrednosti zalog in 25 % prometa, na trgovine z mešanim blagom odpade 28 % zalog in 35 % prometa. Ko-

Člani delavskega sveta in upravnega odbora PE »Preskrba« Tržič

DELAJSKI SVET

Izvoljeni dne 30. 4. 1966:

1. Dornik Metka
2. Golmajer Marinka
3. Grebenc Vili
4. Frantar Helena
5. Legat Helena
6. Rozman Ivanka
7. Peharc Greta
8. Šarabon Milka
9. Tišler Franc

Izvoljeni dne 11. 5. 1965:

10. Česen Milan
11. Dovžan Mira
12. Erlih Franc
13. Guček Stane
14. Legat Ivanka
15. Papler Janez
16. Perko Milan
17. Štular Franc
18. Zlobec Jože
19. Žagar Rudi

predsednik Legat Helena
podpredsednik Perko Milan

UPRAVNI ODBOR

Izvoljeni dne 10. 5. 1966:

1. Česen Milan
2. Dornig Metka
3. Golmajer Marinka
4. Gradišar Marjan
5. Grebenc Vili
6. Štular Franc
7. Mokorel Jože

predsednik Gradišar Marjan
podpredsednik Dornig Metka



PE »Preskrba«, Tržič: V poslovalnici 7

ličnik obračanja znaša 6,15 (v letu 1965 pa 7,17), kar je precej slabše kot v prejšnjih letih. Zaloge so bile vezane v letu 1966 vsega 59 dni. Čas vezanja zalog se je v enem letu spremenil za 8 dni. V primerjavi z letnim prometom znašajo povprečne terjatve do kupcev 0,84 %, nasproti mesečnemu prometu 10,06 %, v primerjavi s povprečnimi mesečnimi zalogami pa 5,15 %. Povprečne mesečne obveznosti do dobaviteljev so se v primerjavi s preteklim letom zmanjšale za 8 %. V primerjavi s povprečnimi zalogami znašajo obveznosti do dobaviteljev 18 %. Razmerje med kupci in dobavitelji je 1:3,5 v korist dobaviteljev. Krediti, vključno potrošniški krediti, so se nasproti letu 1965 zmanjšali za 15 %. Glede na cene in porast zalog so minimalni, pa predstavljajo v odnosu na povprečne mesečne zaloge le 29,8 %. V letu 1966 je bilo odobreno 367 prosil-

cem za 953,900 Ndin potrošniških posojil (leta 1965 530 prosilcem 1144.840 Ndin, leta 1964 1180 prosilcem 2,269.490 Ndin). Zaradi spremenjenih predpisov v letu 1966 ni več dovoljeno kupovati na potrošniški kredit tekstila, gradbenega materiala in izdelkov iz usnja.

Za leto 1966 je bilo predvideno, da se bo prodaja blaga nasproti letu 1965 povečala za 11 %, to je na 18.000.000 Ndin. Prodajalnam z živili in prodajalnam z mešanim blagom je bil plan povečan za 15 %, prodajalnam z industrijskim blagom, razen železnini, pa za 10 %. Pri tem se je računalo na spremembo strukture potrošnje, kar se je izkazalo za pravilno. Plan je bil dosežen 30. 12. 1966 ter je zaračunana prodaja, v odnosu na plan, bila povečana za 1 %, nasproti 1965. letu pa za 12 %.

Spremembe strukture potrošnje potrjujejo naslednji podatki:

Vrste blaga	1964	1965	1966
— industrijsko blago	57,8	53,2	50,7
— živila	33,5	37,1	38,4
— kurivo	2,6	3,3	2,3
— alkoholne pijače	3,3	3,8	5,6
— tobak	1,8	1,8	2,3
— usluge	1,0	0,8	0,7

Razvidno je, da od leta 1964 stalno upada promet z industrijskim blagom in narašča promet z živili, alkoholnimi pijačami in tobakom.

V odnosu na promet predstavljajo poslovni stroški 4,67 %, izplačani osebni dohodki pa 7,26 %. V primerjavi z letom 1965 so se poslovni stroški povečali za 16 %, osebni dohodki pa za 9 %. Od skupnega povečanja stroškov odpade na osebne dohodke 47,1 % in na poslovne stroške 52,9 %. Samo za najem poslovnih prostorov odpade od skupnega povečanja stroškov 27,3 %.

Zaradi prehoda na 42-urni delovni teden s 1. 5. 1966 se je skupni fond delovnih ur zmanjšal za 13 %, poleg tega se je pa zmanjšalo tudi število zaposlenih. Po strukturi opravljenih predstavljajo redne ure 96 % in nadure 4 %. Po strukturi neopravljenih odpade na državne praznike 18 %, na redne dopuste 40 %, na bolezni do 30 dni 11 %, na bolezni nad 30 dni 3 % in na neopravičene izostanke 1 %.

Promet na uro se je povečal za 28 %, promet na zaposlenega pa za 17 %. Dohodek na zaposlenega se je povečal za 33 %, osebni

dohodek v mesečnem povprečju za 25,6 %. Tako je razvidno, da zaradi uvedbe 42-urnega delovnega tedna ni bil zmanjšan niti promet, niti dohodek, niti osebni dohodki.



PE »Preskrba«, Tržič, poslovalnica 23 — Ravne



PE »Preskrba«, Tržič: Pri štetju dnevnega izkupička (Ivanka Legat in Cvetka Slapar)

Podatki o ekonomičnosti poslovanja kažejo, da je promet na 1 din stroškov ostal isti, pač pa so se povečali stroški na 100 starih din prometa za 3 procenote, promet na 1 Sdin stroškov, vključno z osebnimi dohodki, pa se je zmanjšal za 1 %, prav toliko pa tudi promet na 1 Sdin osebnih dohodkov.

Podatki o rentabilnosti poslovanja kažejo, da se je, računano na 100 Sdin obratnih sredstev ostvarilo za 30 % ali 31 Sdin več dohodka kot v letu 1965, povečal pa se je tudi dohodek na 100 Sdin osnovnih sredstev za 26 %, medtem ko se je dohodek na 100 Sdin poslovnega sklada zmanjšal za 12 %, dohodek na 100 Sdin stroškov vključno z osebnimi dohodki pa se je povečal za 12 %, na kar je posebej vplivalo povečanje prometnega davka.

Izplačani bruto osebni dohodki so se povečali v primerjavi s preteklim letom za 8,76 %. Najvišji povprečni mesečni osebni dohodek je znašal 1.450,70 Ndin ter znaša v tem primeru povečanje 21 %. Najnižji osebni dohodek je v letu 1965 znašal 290,49 Ndin, leta 1966 pa 456,01 Ndin, povečanje znaša 57 %. Razpon med najnižjim in najvišjim osebnim dohodkom v letu 1965 je bil 1 : 4,13, leta 1966 pa 1 : 3,18.

V letu 1966 se je dohodek povečal za 27,2 %. To povečanje gre predvsem na račun prometnega davka, saj predstavlja prometni davek v tem povečanju precejšen znesek. V primerjavi z letom 1965 se je povečal za 66,2 %. Dohodek za razdelitev, ki ostane po odbitku prometnega davka, prispevka za uporabo mestnega zemljišča ter poslovnih stroškov, se je povečal le za 7,9 %, čisti dohodek pa za 13 %. Po strukturi dohodka znašajo osebni dohodki 30,35 %, skladi pa 10,42 %. Vsekakor bo potrebno v bodoče posvetiti več pozornosti zalogam in hitrejšemu obračanju zalog, znižanju stroškov ter izvesti ukrepe, da se dvigne storilnost na zaposlenega povsod tam, kjer je to le mogoče. Podatki kažejo, da reforma nedvomno vpliva na precejšnje premike v potrošnji ter bo v zvezi s tem potrebnega več intenzivnega študija v pogledu teh premikov, poleg tega pa sproti odkrivati rezerve, kjer se pač pokažejo. V splošnem pa se lahko ugotavlja, da je bilo poslovanje kljub vsem težavam gospodarjenja v letu 1966 uspešno in da doseženi dohodek ustreza prizadevanju članov delovnega kolektiva. To je bila tudi ugotovitev delavskega sveta poslovne enote »Preskrba« Tržič na zasedanju dne 17. 2. 1967, ko je obravnaval poslovno poročilo k zaključnemu računu v letu 1966.



PE »Preskrba«, Tržič, poslovalnica na Pristavi



Helena Legat — predsednica DS
PE »Preskrba« Tržič



Jože Mokorel — direktor
PE »Preskrba« Tržič

Verujemo v dobre samoupravne odnose

Sredi minulega leta je kolektiv trgovskega podjetja »Preskrba« v Tržiču že v drugič v zadnjih dveh letih ugriznil v integracijo. Prvič se mu je pred dvema letoma priključilo trgovsko podjetje Ljubelj. Obe trgovski podjetji sta srečno prestali združitev. Vendar združeno trgovsko podjetje, navzlic večji gospodarski moči, ni moglo potešiti vseh želja kolektiva, ki je želel razširiti svoje poslovanje in si zagotoviti v prihodnje debelejši kos kruha. Ozirati so se začeli za novim partnerjem s premožnejšo blagajno, ki bi jim pomagal uresničiti investicijski program. V končni izbor sta prišla trgovsko podjetje »Loka« — Škofja Loka in Veletrgovina »Mercator«. Delavski svet je oktobra lani razpisal referendum. »Želeli smo, da člani kolektiva sami odločijo svojo prihodnost,« pojasnjuje direktor PE Preskrba — Tržič tovariš Jože Mokorel. In res jo je. Od 111 volivcev je glasovalo za Mercator 72 ali 65 % in 39 ali 35 % za »Loko«.

Sredi minulega meseca, prav na dan, ko je kolektiv PE »Preskrbe« volil svoje predstavnike v centralni delavski svet, smo obiskali novega poslovnega partnerja. Veliko vprašanj nam je rojilo po glavi, ko smo sedli k razgovoru s tovarišem direktorjem Jožetom Mokorelom in predsednico delavskega sveta Heleno Legat.

»Kateri razlogi so pobudili kolektiv PE Preskrba v pripojitev?«
»Po integracijskem programu do leta 1970 bi morali zgraditi približno 700 m² neto prodajnih površin,« pojasnjuje direktor Jože Mokorel. »Sedaj prodajamo na 1205 m² v 24 poslovalnicah. Od tega je 17 poslovalnic založenih s špecerijskim in mešanim blagom in 7 prodajal z industrijskim blagom. Z vsem tem premoženjem in še s tako pridnostjo kolektiva, ne bi nikakor mogli uresničiti investicijskega programa. Po programu je določena izgradnja potrošniškega centra ob Cankarjevi cesti v Tržiču, kjer je predvidena samopostrežna tr-



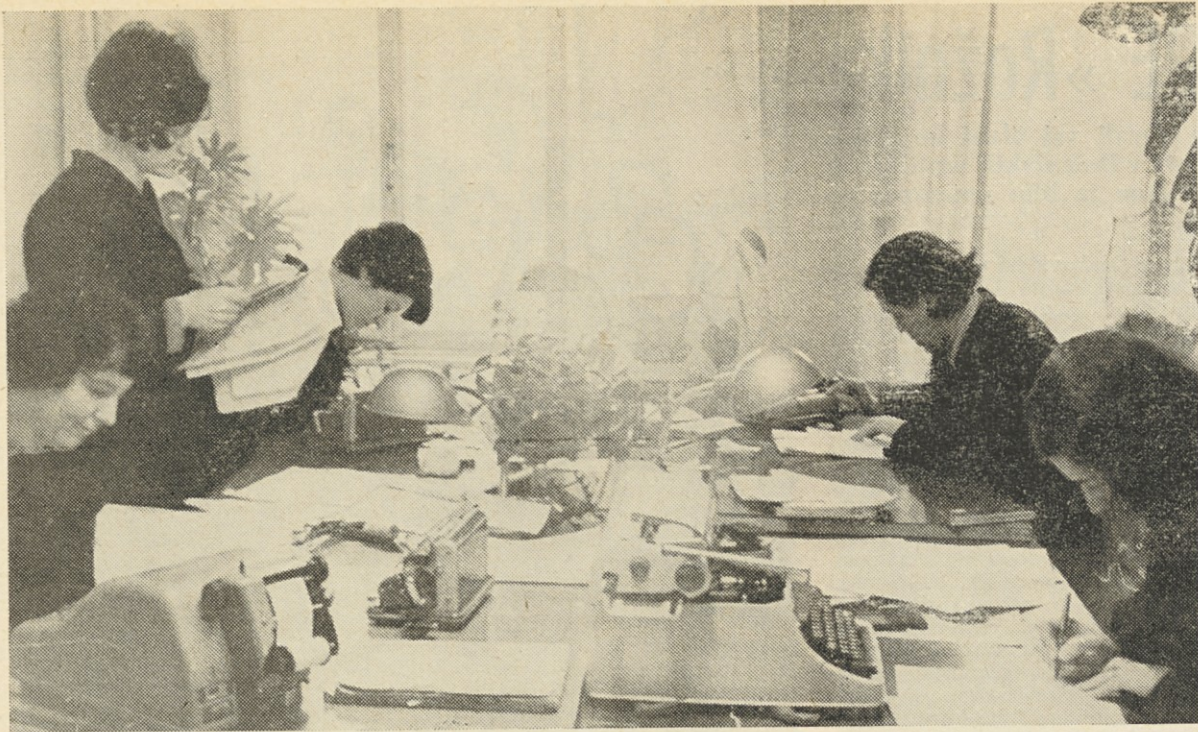
PE »Preskrba«, Tržič, poslovalnica 3

Prodajalne PE „Preskrba“ Tržič

St.	Prodajalna	Sedež	Poslovodja
2	železnina	Tržič	Anton Frantar
3	špecerija	Tržič	Peter Rozman
4	mešano blago	Sebenje	Majda Perko
5	sadje-zelenjava	Tržič	Ivanka Rozman
6	kurivo	Tržič	Anton Košir
7	špecerija	Tržič	Milan Perko
8	konfekcija	Tržič	Pija Česen
9	mešano blago	Brezje pri Tržiču	Anica Trnovc
10	manufaktura	Tržič	Milan Česen
12	mešano blago	Jelendol	Nevenka Kavčič
13	mešano blago	Tržič	Jože Zlobec
14	mešano blago	Bistrica	Štefka Lakner
15	galanterija	Tržič	Damjana Miklič
16	pohištvo	Retnje	Mira Dolžan
18	manufaktura	Tržič	Marija Mokorel
19	mešano blago	Tržič	Vili Grebenc
20	živila	Bistrica	Anica Veselinovič
21	mešano blago	Križe	Franc Štular
22	mešano blago	Podljubelj	Anica Papler
23	mešano blago	Ravne	Janez Papler
24	»Rožmarinka«	Pristava	Franc Erlih
25	mešano blago	Slap	Mira Poharc
26	mešano blago	Kovor.	Ivanka Praprotnik
27	mešano blago	Leše	Rudi Zagar



PE »Preskrba«, Tržič: Marija Jezeršek, aranžerka, pri svojem delu



PE »Preskrba«, Tržič: Fakturni oddelek uprave enote



PE »Preskrba«, Tržič. V poslovalnici 5 — Sadje-zelenjava

govina, prodajalna tekstilnega blaga in prodajalna pohištva. Ta trgovska hiša bo obsegala približno 600 m² prodajnih površin, torej samo enkrat manj, kot obsegajo danes vsi prodajni prostori 24 poslovalnic Preskrbe. Po približnem izračunu bi veljali stroški novega trgovskega centra ob Cankarjevi cesti, brez opreme, približno 215 milijonov 485 tisoč starih dinarjev. Predvideni stroški za opremo pa bi znašali vsaj 50 milijonov starih din.

Drugo trgovsko hišo pa bi po programu zgradili v Bistrici. Ta objekt bi pričeli najprej graditi, kajti vsi načrti so nared že od 1964. leta. Več kot dve leti čakajo načrti v omarah na denarna sredstva. Potrebovali bi približno 80 milijonov starih dinarjev. Za uresničenje obeh načrtov bi torej potrebovali približno 345 milijonov starih dinarjev. Teh sredstev sami nikakor ne bi zmogli zbrati. In prav to nas je pobudilo, da smo si poiskali podjetje, ki bo pomagalo uresničiti naše želje.

Pred odločitvijo za integracijo smo računali z drugačno rešitvijo. V zameno za določeno višino prometa bi si za dobo petih let izposodili sredstva pri nekaterih naših dobaviteljih. Sklenili smo pogodbe z »Mercatorjem« za 20 milijonov Sdin, z »Loko« za 10 milijonov Sdin in s

»Kokro« za 10 milijonov Sdin. Vse te pogodbe smo sklenili že leta 1964. »Mercator« je edini nakazal takoj 20 milijonov Sdin na naše ime na tukajšnji Komunalni banki. Zavaljo reforme pa so bile pogodbe v letu 1965 razveljavljene, banka pa je »Mercatorju« vrnila sredstva.

V začetku lanskega leta smo skušali dobiti kredit pri takratni Gospodarski banki za Slovenijo, vendar nismo uspeli uresničiti tudi te želje, ker bi morali vrniti kredit v devizah. Tako vidite, smo se začeli dogovarjati za pripojitve k »Mercatorju«.

»Glavni razlog za pripojitve ste povedali. Kakšne pogoje pa ste postavili »Mercatorju«?

»Mercator« naj bi investiral v objekt ob Cankarjevi cesti in v Bistrici, vendar bi v ta namen vložili tudi lastna razpoložljiva sredstva. V integriranem podjetju mora PE »Preskrba« Tržič obdržati vso poslovno samostojnost. Pomeni, da bi obdržali lastni obračun, žiro račun, svoje organe upravljanja in svoje samoupravne akte. Z uresničenjem investicijskega programa bi pričeli že v tem letu. Vse naše pogoje je »Mercator« sprejel in dogovorili smo se, da bi z izgradnjo v Bistrici pričeli že letos. V ta objekt bi vložili lastna sredstva, kolikor pa ne bi zadostovala, bi pa pomagal »Mercator« s svojimi sred-

stvi. Prihodnje leto bi začeli z gradnjo ob Cankarjevi cesti in bi jo zaključili že leta 1969. Če bi pa »Mercator« uspel dobiti kredit, bi pa lahko končali ta objekt že leta 1968. Domenili in sporazumeli smo se še za vrsto pogojev, ki so v prid »Mercatorju«, predvsem pa našemu kolektivu.«

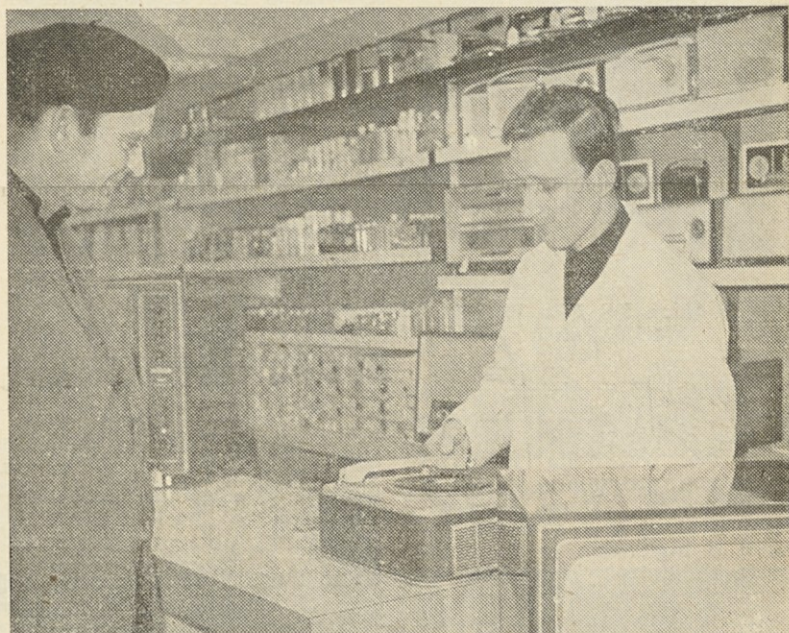
»V Sloveniji je veliko trgovskih podjetij. Kako, da se je tržiška Preskrba odločila prav za Mercatorja?»

»Z Mercatorjem nas veže 15-letno dobro poslovno sodelovanje. V času, ko je bilo trgovsko blago težko dobiti, nam je »Mercator« blago vselej preskrbel. Solidni in iskreni poslovni odnosi v minulem obdobju so nas še toliko bolj pobudili, da smo se ogreli za »Mercatorja« in da lahko zaupamo tudi v prihodnje v iskrene samoupravne odnose.«

In kaj sodi o integraciji kolektiv? Za mnenje smo zaprosili predsednico DS »Preskrbe« tovarišico Heleno Legat.

»Kolektiv smo do potankosti seznanili z gospodarskim položajem, z vsemi prednostmi integracije, z našimi interesi in z gospodarskimi razmerami in samoupravnimi odnosi v »Mercatorju« in »Loki«. Teden pred referendumom so dobili vsi člani napisano obširno gradivo, tako da so lažje presodili, s kom naj bi se v prihodnje vezali. Rezultati referenduma so znani. Zdaj smo eno podjetje. Kolektiv veruje v dobre samoupravne odnose v združenem podjetju. Vendar vsi želimo tesnejše stike z matičnim podjetjem. Prav bi bilo, da bi na prvi kolektivni sestanek prišli predstavniki uprave in samoupravnih organov. Veliko drobnih vprašanj nam še roji po glavi in na takšnem skupnem sestanku bi najlažje dobili nanje ustrezen odgovor.«

I. V.



PE »Preskrba«, Tržič, poslovalnica 9



PE »Preskrba«, Tržič: V poslovalnici 9

15. obletnica PE »Rožnik«

Dne 12. marca 1967 so se zbrali vsi člani kolektiva PE »Rožnik« in upokoјenci te enote v Dolenjskih toplicah na jubilej ob petnajsti obletnici, odkar je bilo ustanovljeno bivše trgovsko podjetje »Rožnik«.

Ob tej priložnosti je predsednica delavskega sveta enote Marija Petrič govorila o 15-letnem razvoju ter med drugim povedala:

»Pred 15 leti je bilo ustanovljeno bivše podjetje »Rožnik«, ki

cer: v Djakovičevi ulici 14, na Titovi cesti 86, na Titovi cesti 172, na Titovi cesti 238, »Na voglu«, na Vodnikovem trgu in na Dolenjski cesti 103. V letu 1962 se je podjetje pripojilo k Veletrgovini »Mercator« kot poslovna enota s samostojnim obračunom. V tem času je na lastno željo odšel iz kolektiva direktor tovariš Dolničar. Dolžnosti direktorja poslovne enote je prevzel takratni šef komercialne tovariš Anton Stančič, ki svojo nalogo še sedaj vestno opravlja in vodi 104-članski kolektiv z 19 poslovalnicami in skladiščem. Po pripojitvi je enota z lastnimi investicijskimi sredstvi popolnoma renovirala še nadaljnjih šest poslovalnic in nekatere opremila s hladilnimi napravami. Lepo urejene upravne prostore je dobila v upravnem podjetju na Aškerčevi 3 v letu 1964 ter jih opremila z novo pisarniško opremo. V letu 1963 sta bili obnovljeni prodajalni v Bernekerjevi ulici in na Šmartinski cesti. Naslednje leto je bila opravljena manjša adaptacija v prodajalni v Djakovičevi ulici in tam nameščen tudi popolnoma nov etažni inventar. Preurejena je bila tudi poslovalnica v Srednji vasi 20. Leta 1965 je bil adaptiran in renoviran lokal nasproti gospodarskega razstavišča, prav tako z etažno opremo. Kot zadnja pa je bila v preteklem letu renovirana poslovalnica na Dolenjski cesti 53 ter opremljena s hladilnim pultom in etažno opremo.

Leta 1966 je enota dobila prvo samopostrežno trgovino v Triglavski ulici ter s tem napravila prve korake v sodobno trgovanje. Ta možnost in uspeh enote je prav gotovo rezultat integracije, čeprav je celotno financiranje potekalo iz sredstev enote. V tem objektu je samopostrežna prodajalna, samostojna trgovina



15-letniki PE »Rožnik«. V prvi vrsti od leve proti desni: Angelca Belič, Marija Petrič, Anton Stančič. V drugi vrsti od leve proti desni: Francka Krese, Francka Boltežar, Slavka Novak in Tončka Praznik. V tretji vrsti: Karel Mlakar, Ivan Povirk in Janez Gregorc.

z galanterijo in bife. Vrednost gradnje in oprema za vse tri lokale znaša 133 milijonov Sdin.

Iz vsega tega je treba priznati, da je kolektiv po svojih samoupravnih organih skozi vseh 15 let dobro gospodaril in dosegel zavirljive uspehe. Poudariti pa je treba, da so imeli člani kolektiva še pred nekaj leti izredno nizke osebne dohodke v primeri s svojimi sorodnimi partnerji. To pa je bilo tudi potrebno, sicer v modernizaciji trgovine ne bi mogel kolektiv dosegati splošnega razvojnega nivoja trgovske mreže. V zadnjih letih pa se tudi glede osebnih dohodkov ni pritoževati. Zaposleni dosegajo povprečje drugih enot. Delavski svet enote je zlasti zadnja leta skrbel

in dajal sredstva za izobraževanje trgovskega kadra. Posebno skrb je enota posvetila strokovnemu izpopolnjevanju delavcev v samopostrežni trgovini. Prav tako se je nudila možnost nekvificiranemu kadru, da si pridobi potrebno kvalifikacijo. Samoupravni organi so tudi pomagali delavcem pri reševanju stanovaljskih problemov, ter je bila iz sklada skupne porabe dana pomoč šestim delavcem v obliki dolgoročnega posojila.

Da je kolektiv danes ponosen na dosežene uspehe v petnajstih letih, je prav gotovo rezultat njegovih mnogih naporov in odpovedi, rezultat vztrajnosti in nepopustljivosti. Uspeh in rezultat kažejo naslednji podatki:



Predsednica DS PE »Rožnik«
Marija Petrič

je prevzelo 17 prodajaln od takratnih podjetij »Preskrbe«, »Koloniale« in »Specerije«. Ta podjetja niso odstopila moderno opremljenih prodajaln. V njih je bil nameščen zastarel, še predvojni inventar in ni se moglo govoriti o higienskih in hladilnih napravah. Potrebni sredstva za obnovo in izpopolnitev v tem obdobju ni bilo. Tudi uprava, ki je takrat štela 8 uslužbencev, je dobila skromne, slabo opremljene poslovne prostore na Titovi cesti 18. Poslovalnice so bile razen treh vse na periferiji. Za di je bil imenovan tovariš Janez rektorja 56-članskemu kolektivu Dolničar.

Obstoječa vrednost osnovnih sredstev je bila neznatna, podjetje ni imelo lastnih prevoznih sredstev in je bila tako dostava blaga odvisna od tujih prevoznikov, večji del še celo s konji. Ob vseh teh pomanjkljivostih so bile, z vztrajnim naporom celotnega kolektiva, prav kmalu odstranjene prve ovire. Že v prvem letu svojega obstoja je bila obnovljena najbolj potrebna poslovalnica in opremljena z modernim inventarjem. Vsa nadaljnja leta so potekala ob nenehni skrbi in prizadevanju za čim sodobnejšo ureditev prodajaln in poslovanja. Do leta 1962, ko je proslavilo 10. obletnico obstoja, je renoviralo svojih sedem poslovalnic, in si



Jubileju ob 15-letnici PE »Rožnik« so prisostvovali skoraj vsi člani kolektiva

	leto 1952	leto 1966
Osnovna sredstva SD	1.400.000	145.906.125
Letni promet	204.000.000	1.700.000.000
Zaposleni skupaj	56	87
Uslužbenci uprave	8	7

K temu uspehu pa je treba pripomniti, da je bila v začetnih letih in še nekaj let pozneje zelo močna fluktuacija delavcev, saj je v 15 letih prišlo v podjetje poleg 56 zaposlenih ob ustanovitvi, še nadaljnjih 307 ljudi. Od teh jih je iz kolektiva odšlo kar 259, tako da danes kolektiv enote sestavlja 89 redno zaposlenih in 15 vajencev. Kljub tako močni fluktuaciji pa je v enoti ostalo 20 % prvotnega kolektiva, to je 11 članov, ki so v podjetju, oziroma enoti, vztrajali skozi 15 let in prenašali vse napore, skozi 15 let vlagali vanj svoje življenjske moči. Ob tem 15-letnem uspehu izrekamo zahvalo zlasti jubilentom, a obenem tudi celotnemu kolektivu za razumevanje v naporu, za dvig in procvit enote. Zahvalo izrekamo tudi vsem našim sodelavcem, ki so odšli od nas v pokoj, potem ko so svoje moči žrtvovali našemu skupnemu prizadevanju. Ču-

tili smo dolžnost, da se ob tem jubileju spomnimo tudi vas in veseli smo, da ste po nekaj letih zopet v naši sredini.»

Po končanem nagovoru je predsednica DS razdelila priznanja in denarne nagrade 15-letnikom, 10-letnikom in upokojemcem.

Ob koncu je izrekel čestitke k doseženim uspehom v imenu centralnih organov podjetja predsednik CUO tovariš Viktor Logar in generalni direktor podjetja tovariš Adolf Osterc ter bivši direktor podjetja tovariš Janez Dolničar. V imenu upokojemcev se je zahvalil za pozornost in nagrade Janez Pip.

Po končanem slovesnem delu je bilo za vse prisotne pripravljeno prijetno tovariško srečanje, na katerem so se prisotni prosto pogovorili o prehojeni poti v želji, da bi enota dosegla ob skupnih naporih še večje uspehe.



Upokojemci PE »Rožnik«. V 1. vrsti: Marija Petrič — predsednica DS, Janez Pip, Anton Stančič — direktor PE, Janez Dolničar — bivši direktor. V drugi vrsti: Sava Zadel in Kristina Vuga. V tretji vrsti: Marija Pečar in Fani Znidaršič. Manjka Alojzija Sušteršič, ki je bila bolna.

JUBILANTI IN UPOKOJENCI PE »ROŽNIK«

15-LETNICO SO OBHAJALI:

Angelca Belič — vodja splošne službe
 Francka Boltežar — poslovodja prodajalne Titova 86
 Janez Gregorc — pomočnik skladiščnika
 Francka Krese — trg. pomočnica v prodajalni Šmartinska 14
 Karel Mlakar — poslovodja prodajalne Titova 172
 Slavka Novak — poslovodja prodajalne Šmartinska 14
 Marija Petrič — kalkulant in referent za cene
 Joža Petrič — trgovska pomočnica v prodajalni Titova 172
 Ivan Povirk — poslovodja prodajalne Bernekerjeva 22
 Tončka Praznik — trg. pomočnica v prodajalni Bernekerjeva 22
 Anton Stančič — direktor PE

10-LETNICO SO OBHAJALI:

Olga Hotko — poslovodja prodajalne Škofljica 77
 Draga Jerančič — trg. pomočnica v prodajalni Šmartinska 14
 Ana Kramar — trgovska pomočnica v prodajalni Šmartinska 14
 Jožefa Medvešek — trg. pomočnica v prodajalni Djakovičeva 16

UPOKOJENCI OB 15-LETNICI, ki so bili zaposleni na delovnih mestih v enoti:

Marija Pečar — trgovska pomočnica v prodajalni Dolenjska 103
 Janez Pipp — kalkulant na upravi
 Alojzija Sušteršič — trg. pomočnica v prodajalni Izanska 46
 Kristina Vuga — trgovska pomočnica v prodajalni Titova 172
 Sava Zadel — računovodja na upravi
 Fani Znidaršič — trg. pomočnica v prodajalni Vodnikov trg 2



Iskrenim čestitkam k jubileju se je pridružil tudi Janez Dolničar, bivši direktor »Rožnika«



10-letniki PE »Rožnik«: Olga Hodko, Ana Kramar, Draga Jerančič skupaj s predsednico DS, direktorjem PE in bivšim direktorjem podjetja Jožefa Medvešek ni na sliki, ker je bila bolna.



Tudi predsednica DS Marija Petrič (na desni) in direktor PE Anton Stančič sta bila med jubilanti. Kakor vsem je tudi njima iskreno čestitala predsednica sindikalne podružnice enote Vinka Kristan (v sredini)



Marija Prodnik



Marija Ikovic



Jože Remšek



Marija Juvan



Marija Ermenc

Ob 10-letnici PE „JELKA“

Poslovna enota Jelka je nastala v začetku leta 1963, ko so se bivša trgovska podjetja — ki so samostojno poslovala, od leta 1956 »Jelka«, oziroma od leta 1958 »Radoha« in »Arta« — spojila oziroma priključila k podjetju Jelka. Vse to združeno podjetje je prešlo v sestav Veletrgovine Mercator kot enota s samostojnim obračunom. Pri vsem tem se je prišlo do zaključka, da pogoji poslovanja bivših razdrobljenih podjetij niso bili ugodni spriču neurejenih prostorov, pomanjkanja zadostnih skladišč, pomanjkanja notranje sistematizacije organizacije dela in v zvezi s tem nezadostnega zadovoljevanja potreb tržišča. Odločnejše reševanje teh problemov in boljša preskrba potrošnikov je zahtevala skupno sodelovanje, kar je predvsem še omogočila integracija z Veletrgovino »Mercator«.

Da bi člani kolektiva, ki so v pretežni večini v enoti že od ustanovitve pregledali rezultate in uspehe svojega dosedanjega dela, so se dne 4. februarja 1967 zbrali v Lučah na skupni slovesnosti ob 10-letnici ter s podelitvijo priznanj in nagrad dali skromno priznanje vsem tistim sodelav-

cem, ki so največ prispevali k doseženim uspehom in rezultatom. Ob tej priložnosti je predsednik delavskega sveta Albin Zamernik prikazal rezultate dela, predvsem z naslednjimi podatki:

Promet je v tem obdobju narasel za okoli 40 %, vrednost osnovnih sredstev za skoraj 200 %, osebni dohodki pa za okoli 56 odstotkov. Že ti skromni podatki dovolj zgovorno dokazujejo, da se je kolektiv prizadeval skupno s samoupravnimi organi čim boljše gospodariti, kljub spremenjenim pogojem poslovanja. Gospodarjenje z zaupnimi sredstvi je bilo vseskozi smotno, o čemer pričajo obnovljeni poslovni prostori, v katerih so potrošniki čimbolje postreženi.

Kvadratura prodajnih prostorov se je v desetih letih povečala na 575 m², promet na zaposlenega pa od 1,069.200 starih dinarjev na 2,180.198 starih dinarjev. V enoti je zaposlenih 43 delavcev, od tega 21, ki že delajo v enoti 10 let. Že prvo leto po pripojitvi je bila obnovljena poslovalnica 11 v Lučah ter nabavljena nova oprema. Leta 1964 je bila odkupljena požgana »Mikuševa« stavba v Gornjem gradu ter preurejena v moderno samopostrežno prodajalno. V tem objektu je enota dobila tudi lastne upravne prostore. Z adaptacijo prodajalne 5 v Okonini so pridobili prepotrebne skladiščne prostore. Leta 1966 je bila obnovljena tudi prodajalna 6 v Radmirju. Območje enote je zelo razsežno, saj zajema potrošnike od Šmartnega ob Dreti do Gornjega grada in Nove Štife v Zadrecki dolini ter od Okonine, Radmirja, Ljubnega, Konjskega vrha, Luč do Solčave v Gornji Savinjski dolini. Prodajalne so oddaljene do 40 km ena od druge od najbližje železniške postaje Šmartno ob Paki pa 20 do 50 km, kar nedvomno ovira hitrejšo dobavo blaga in s tem nemoteno poslovanje. Pri tej enoti pa je še treba posebej upoštevati, da leži na področju, kjer ima turizem vse pogoje najširšega razvoja. Gornji grad in Radmirje sta znana po svojih zgodovinskih znamenitostih, Ljubno je poznano po vsakoletnem »Flosarskem balu«, turistično sta pa tudi precej razviti Luče in Solčava,

(Nadaljevanje na 11. strani)



Andreja Žerovnik



Tone Breznik Marija Rifelj Aleksander Bric Fanika Tratnik

DESETLETNIKI PE »JELKA« — Gornji grad

1. BRIC Aleksander — poslovodja prod. 3 Šmartno ob Dreti
2. BREZNIK Tone — poslovodja prodajalne 11 Luče
3. BUDNA Minka — trg. pomočnica v prodajalni 8 Ljubno
4. ERMENC Marija — poslovodja prodajalne 7 Ljubno
5. GOLOB Tomaž — poslovodja prodajalne 4 Nova Štifa
6. IKOVIC Marija — poslovodja prodajalne 10 Konjski vrh
7. HREN Slavko — poslovodja prodajalne 1 Gornji grad
8. JAMNIK Antonija — trg. pomočnica v prodajalni 9 Ljubno
9. JURIČ Tone — trgovski pomočnik v prodajalni 7 Ljubno
10. JUVAN Marija — poslovodja v prodajalni 9 Ljubno
11. KNEZ Pavla — trg. pomočnica v prodajalni 13 Solčava



Tone Jurič Minka Budna Pavla Knez Elica Urh

12. KNAPIČ Jožica — poslovodja v prodajalni 12 Luče
13. MLACNIK Valerija — trg. pomočnica v prodajalni 11 Luče
14. PURNAT Zofka — trgovska pomočnica v prodajalni 3 Šmartno ob Dreti
15. PRODNIK Marija — poslovodja prodajalne 13 Solčava
16. REMSEK Jože — poslovodja SP Gornji grad
17. URH Elica — trg. pomočnica v prodajalni 13 Solčava
18. RIFELJ Marija — trg. pomočnica v prodajalni 1 Gornji grad
19. TRATNIK Fanika — trg. pomočnica v prodajalni 4 Nova Štifa
20. ZAVOLOVŠEK Ivan — direktor PE
21. ŽEROVNIK Andreja — računovodja PE



Tomaž Golob Jožica Knapič Zofka Purnat Valerija Mlačnik

(Nadaljevanje z 10. strani)
od koder je samo 8 km do Logarske doline. Glede na nadaljnji turistični razvoj tega območja je pričakovati povečanje prometa predvsem z obiskom domačih in tujih turistov. Že v letošnjem letu bo treba uskladiti odpiralni čas prodajaln z dotokom turistov, posebno ob nedeljah. Izboljšati bo treba postrežbo in znanje tujih jezikov (lansko leto je bil organiziran tečaj nemškega jezika v Gornjem gradu, Ljubnem in Lučah). Le na ta način bodo lahko tuji turisti in sploh potrošniki odšli iz prodajaln in iz teh lepih krajev z lepimi vtisi, ki ne bodo samo zadevali lepote krajev in gora, ampak tudi, da so bili solidno in kulturno postreženi ter z zavestjo, da se bodo še vrnili v te kraje. V letu 1967 je v načrtu izgradnja nove trgovske hiše v Ljubnem in samopostrežne prodajalne v Lučah, kjer so z delom že pričeli, in katere kapacitete bodo lahko zadovoljile vse potrebe potrošnikov, v času turistične sezone pa dopolnjevale sedanjo gostinsko in trgovsko mrežo. Da bo pa enota lahko uresničila te svoje načrte, je potrebno, da se vsak na svojem delovnem mestu prizadeva čimbolje izvrševati vsakdanje naloge. Z uresničevanjem postavljenih nalog se bo nedvomno povečal tudi promet enote, kar je pa najbolj trdno jamstvo nadaljnjega razvoja enote, kakor tudi izboljšanja delovnih pogojev zaposlenih.

Ob proslavi se je kolektiv tudi poslovil od dosedanjega direktorja poslovne enote tovariša Ivana Zavolovška, ki je odšel v zasluženi pokoj. Imenovani je več kot 10 let plodno in veskozi s čutom odgovornosti vodilnega delavca vestno in s prizadevanjem izvrševal vse, kar je pripomoglo k rasti in krepitvi enote. Želja vseh članov kolektiva je bila, da bi še dolgo zdrav in krepak v krogu svojih najdražjih užival zasluženi pokoj ter da bi se večkrat oglasil v kolektivu, ker bo lahko s svojimi bogatimi dolgoletnimi izkušnjami še nadalje prispeval k izboljšanju poslovanja.

Posebej je bila izrečena zahvala in predane nagrade vsem tistim članom kolektiva, ki so v svojem 10-letnem delovanju v enoti prispevali k razvoju enote. Njihovo sodelovanje je bilo plodno, požrtvovalno in osebno odgovorno ter mora biti vzgled mlajšim, da bi s skupnimi napori dosegli še boljše rezultate.

Slavko Hren — predsednik UO PE »Jelka« pripravlja z Jožico material za zasedanje upravnega odbora



Slavko Hren — predsednik UO PE »Jelka« pripravlja z Jožico material za zasedanje upravnega odbora

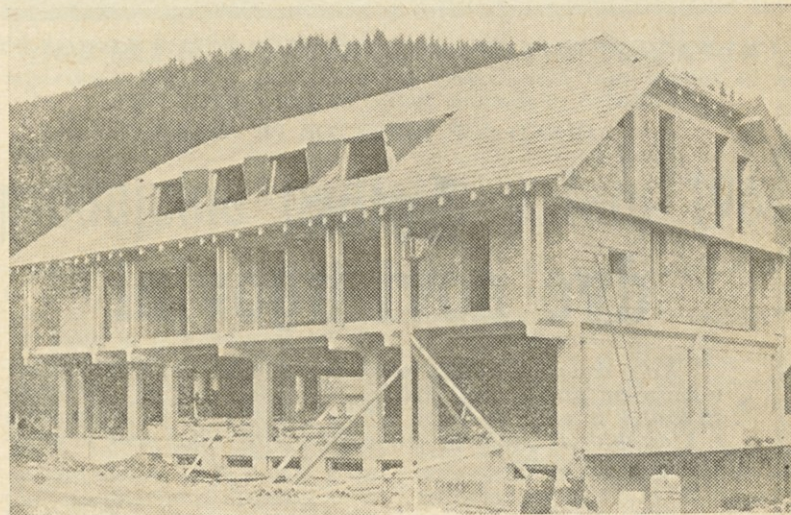
Praznovati bi morali že lani

SLAVKO HREN —

predsednik upravnega odbora PE »Jelka« govori o desetletnici:

Desetletnico poslovne enote »Jelka« je tov. Slavko Hren dočkal kot predsednik upravnega odbora enote. Pred desetimi leti je bil predsednik delavskega sveta takrat še samostojnega podjetja »Jelka« Gornji grad. Vsa leta je aktivno delal v organih upravljanja in sicer, ko mu je potekel mandat predsednika DS, so ga izvolili za predsednika UO in tako naprej. Vmes je bil tudi predsednik sindikalne podružni-

ce, zadnjih pet let pa je tudi zelo aktiven predsednik gasilskega društva v Gornjem gradu. Vemo, da ga kolektiv »Jelke« dobro pozna in ga ceni, kar dokazujejo tudi njegove pogoste izvolitve v vodilne organe upravljanja, ceni pa ga tudi kot tovariša in delavca na delovnem mestu. Zaradi ostalih bralcev naj zapišemo, da tovariš Slavko Hren dela na delovnem mestu poslovodje poslovne I Gornji grad.



PE »Jelka«: Novo prodajalno v Lučah bodo letos predali svojemu namenu



PE »Jelka«: Dela na gradbišču v Ljubnem dajo slutiti, da bo nov potrošniški center mogoče še v letošnjem letu zgrajen

Svojo desetletnico bi poslovna enota morala praznovati že lani, ko je dejansko preteklo 10 let od njene ustanovitve oziroma ustanovitve trg. podjetja, ki danes že četrto leto deluje v okviru Veletrgovine »Mercator«, toda, ali je bilo preveč dela ali pa zaradi dela niso utegnili že lani prirediti uradnega praznovanja desetletnice in so to storili šele letos 4. februarja, ko se je kolektiv podjetja zbral v Lučah. No, tudi tovariš Hren je bil med slavljenici; sprejel je diplomu in nagrado, kot vsi drugi desetletniki, ko pa smo se mi pogovarjali z njim, je že spet minilo nekaj tednov od tega. Diploma je že bila varno spravljena doma, denarna nagrada pa praktično že porabljena, vendar smo kljub temu zaprosili tov. Hrena, naj nam na kratko opiše praznovanje kolektiva v Lučah. Tako je povedal:

»Povabljeni so bili vsi člani kolektiva in razen bolnih so se srečanja tudi vsi udeležili. Naj povem, da sem se že vnaprej veselil tega srečanja, kajti takšne priložnosti so bile redke. Zato je bilo tudi razpoloženje na višku. Srečanje je imelo dva dela. Najprej smo imeli sindikalni občni zbor. Uvodoma je predsednik DS spregovoril o desetletnici in nato skupaj s predsednikom sindikata razdelil desetletnikom diplome in nagrade. Po sindikalnem občnem zboru — mimogrede, za predsednika sindikalne podružnice je bil izvoljen Tomaž

(Nadaljevanje na 13. strani)



PE »Jelka«: Največja pridobitev je gotovo nova SP in upravni prostori v bivši požgani »Mikuševi« stavbi v Gornjem gradu

Pogled v notranjost prve samopostrežne prodajalne PE »Jelka« v Gornjem gradu

HINKO ČOP, DIREKTOR PE »JELKA«:

Letos dve novi trgovini

Ko v današnji številki poročamo o desetletnici PE »Jelka« v Gornjem gradu, smo šteli za svojo dolžnost, da zaprosimo za kratek intervju tudi tov. Hinka ČOPA, ki je od 1. januarja t. l. direktor te poslovne enote. Preberite, kako nam je odgovarjal na vprašanja.

»Tov. direktor, katere glavne naloge stoje v tem letu pred vašo poslovno enoto?«

»Nedvomno zadevajo glavne naše naloge že začete investicije: to je dograditev zares moderne in tudi sicer lepe trgovine v pritličju nove, poslovno stanovanjske stavbe v Lučah ter

gradnja nove trgovske hiše v Ljubnem; tam že kopljejo temelje zanj, deloma jih že betonirajo, po pogodbi pa naj bi bila pod streho in predana svojemu namenu do konca leta.«

»Ali nam hočete nekoliko opisati novi trgovini in morda tudi to, na kakšen promet računate v njih?«

»Gre za trgovini s približno 180 m² prodajne površine v Lučah oziroma za precej večjo površino v Ljubnem. V obeh bomo organizirali prodajo na samopostrežni način in jih temu primerno opremili. Z novo tehniko prodaje ne bo potrebno veliko število zaposlenih, toda to pri tem ni niti bistveno vprašanje. Gre za to, da bodo potrošniki veliko boljje oskrbovani, da jim bo praktično na voljo vse blago, ki je sicer v prodaji na jugoslovanskem trgu v močnih potrošniških središčih, kar nam nedvomno omogoča nabavna služba zelo razvitega matičnega podjetja. Člani kolektiva veletrgovine »Mercator«, mislim na večino izven naše poslovne enote, je že bila seznanjena z gospodarskimi razmerami naše poslovne enote preko tega glasila in tako vedo, da imamo veliko trgovin celo v neustreznih prostorih, da naši delavci delajo v težkih delovnih pogojih. Zato bo med drugim zelo pomembna pridobitev v zvezi z odpiranjem novih trgovin — izboljšanje delovnih pogojev zaposlenih, da pri tem posebej ne upoštevamo ugodnosti za kupce, ne nazadnje pa to, da bosta novi trgovini tudi po svojem zunanjem videzu, seveda vključno z notranjo ureditvijo, v okras takim turističnim krajem, kot sta Ljubno in Luče.«

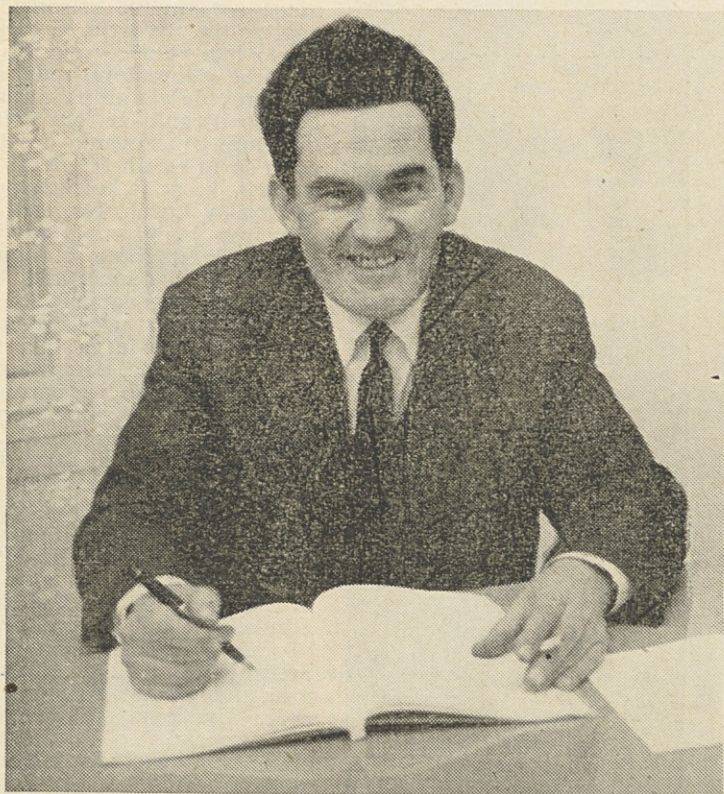
»Nedvomno pa bo naše bralce zanimalo, koliko bo vse to stalo?«

»Obe trgovini nas bosta veljali okoli 210 milijonov Sdin, potrebna bodo tudi precejšnja obratna sredstva, ker se bo asortiment blaga bistveno povečal, sicer pa bomo še o tem gotovo kaj pisali v naslednjih številkah našega glasila.«

»V vseh časopisih iz dneva v dan beremo o letošnjem mednarodnem letu turizma in tudi v tej številki našega glasila objavljamo članek o vlogi trgovine v turizmu. Vaše področje že od nekdaj slovi po turističnih zanimivostih, predvsem po naravnih lepotah, ki jih radi obiskujejo domači turisti, upamo, da bo v prihodnosti v te kraje prihajalo tudi vse več tujcev. Ne bi tokrat naštevali raznih ovir za razvoj turizma, kot so neurejene ceste ali ne vselej ustrezne gostinske kapacitete in njihova kvaliteta, vendar nas zanima, tov. ČOP, še posebej kot dosedanjega podpredsednika občinske skupščine Mozirje, kaj vi menite o vlogi trgovine za razvoj turizma v teh krajih?«

»Občinska skupščina si prizadeva, da bi postal turizem tudi v naši občini pomembnejša gospodarska panoga in da bi lahko na dohodek od turizma pričeli s sigurnostjo računati. Jasno je, da ob tem tudi naš kolektiv ne more stati ob strani. Ze prej sem omenjal gradnjo naših novih trgovin, ki je že pomemben prispevek k tem prizadevanjem. Vemo, da so mnogi turisti negodovali nad oskrbo s sadjem in zelenjavo v poletnih mesecih. Naloga trgovine pa je in to velja tudi, ko je govor o turizmu, da dobro oskrbuje potrošnike. Zato želimo še letos postaviti paviljon za prodajo sadja in zelenjave v Ljubnem in, če bomo dobili lokacijo, tudi v Logarski dolini. V vseh svojih poslovalnicah bomo poiskali prostor za prodajo spominikov, razen tega pa naj bi se tudi naši prodajalci udeležili tečaja o prodaji za tuja plačilna sredstva.«

»Hvala, tov. ČOP, za intervju.«



Hinko Čop, od 1. januarja 1967 direktor PE »Jelka«

Proslavili smo 8. marec - dan žena

V skoraj vseh naših enotah so bile organizirane proslave ob 8. marcu — dnevu žena, na katerih so obravnavali družbeni položaj žene, njeno mesto v upravljanju in njeno uveljavitev pri družbeno-političnem delu. Proslave so bile združene z izleti, srečanji vseh žena enot ali pa le s čestitkami in šopki cvetja.

Ob 15-letnici obstoja PE »Rožnik« je spregovorila o položaju žen predsednica sindikalne podružnice PE »Rožnik« Vinka Kristan, ki je med drugim dejala:

»Že davno smo priznali žensko in proizvajalko za povsem enakopravno v procesu ustvarjanja medsebojnih odnosov. S splošno volilno pravico pa so se ženske v naši družbi na stečaj odprla vrata in javno družbeno življenje, s prvimi volitvami v delavske svete pa je enakopravnost dosegla novo potrditev in hkrati dobila tudi novo kvaliteto. Danes problemov žena ne moremo več obravnavati ločeno od vseh drugih dogajanj našega družbenega življenja. Zenska se je kot enakopraven faktor vključila v sistem delitve in gospodarjenja z ustvarjenimi sredstvi. Zato tudi njene naloge in odgovornosti ne morejo biti večje niti manjše od nalog in odgovornosti drugih proizvajalcev. Problemi žena so tako problemi širše družbene skupnosti.

Mar je za to, koliko je žensk v organih delavskega samoupravljanja, koliko jih aktivno sodeluje v družbeno-političnih organizacijah in koliko jih je bilo izvoljenih v občinske skupščine, res potrebno iskati dokaze v statističnih podatkih? Prav sedaj, ko povsod tako intenzivno razpravljamo, koga bomo volili v občinske, republiške in zvezne skupščine, si moramo zastaviti prvenstveno vprašanje, kako smo mi uspeli zagotoviti pogoje, pod katerimi se bo žena lahko poslužila te svoje enakopravnosti. Niso redki primeri, ko žene same zavračajo svojo kandidaturo. Vzrokov za to je več, vendar je očitno najpomembnejši v tem, da je vsaka proizvajalka-žena dvojno obremenjena in to s skrbmi na svojem delovnem mestu in skrbmi doma za svojo družino. Družba pa ji pri tem ne pomaga dovolj, in se tako njen delavnik v večini

primerov raztegne. Nerešeni stanovanjski problemi, pomanjkljiv sistem otroškega varstva, slabo razviti obrati družbene prehrane, slabo razvita trgovina, vsi ti pogoji naši ženi še vedno preprečujejo, da bi lahko enakopravneje in odločilneje posegla v snovanje novih ekonomskih in družbenih problemov.

Zato tudi sedaj in v bodoče ne bi smeli pozabiti na to, kako ustvariti take pogoje, da bi se mogli vsi proizvajalci — in s tem tudi žene — bolj posluževati pravic, ki jim jih daje naša družba.

Ob koncu je tovarišica predsednica iskreno čestitala vsem in želela mnogo uspehov na delovnem mestu in obilo veselja v krogu svoje družine.



Predsednica sindikalne podružnice PE »Rožnik« Vinka Kristan, trgovska pomočnica prodajalne na Vodnikovem trgu, govori zbranim ženam enote za njihov praznik — 8. marec

Samopostrežne prodajalne podjetja v letu 1966

V zadnjih letih smo pričeli tudi v trgovini uvajati sodobne oblike organizacije in poslovanja, kar ima za posledico postopen napredek in modernizacijo trgovine. Kljub temu pa ugotavljamo, da razvoj trgovine še vedno zaostaja za celotnim gospodarskim razvojem in da so prodajalne in skladiščne kapacitete še nezadostne.

Podatki iz poslovanja SP v letu 1966 nam povejo, da je v letu 1966 v podjetju obratovalo 27 samopostrežnih prodajaln. Na novo so bile odprte SP Triglavsko, Tržaška, Logatec »Tabor«, Mirna in Litija »Pri banki«, ukinjena pa je bila SP Litija »Pri mostu«. Datum otvoritev so razvidni iz pregleda.

Čista prodajna površina v letu 1966 odprtih SP znaša 763 m² ter je skupna čista prodajna površina vseh SP 3.230 m². Povprečna velikost čistega prodajnega prostora SP se je v letu 1966 povečala na 121 m², nasproti 112 m² v letu 1965.

V 27 samopostrežnih prodajalnah je bilo zaposlenih povprečno 251 delavcev, t. j. povprečno 9,3 v vsaki prodajalni. Na enega zaposlenega je povprečno odpadlo 12,5 m².

Vse samopostrežne prodajalne so v l. 1966 opravile za 56.848.747 Ndin prometa, kar pomeni, da se je promet v letu 1966 nasproti letu 1965 povečal za 64,17 %. Dosežen promet v letu 1966 na m² je višji od pričakovanega in kaže splošen napredek proti prejšnjemu letu. Velike razlike med povprečji posameznih prodajaln so posledica objektivnih pa tudi subjektivnih faktorjev, katerim moramo v bodoče posvečati še več pozornosti. Stopnjo izkoriščenosti lokalov ocenjujemo s prometom, ki ga prodajalna povprečno realizira na m² čiste prodajne površine. Izračunano povprečje vseh 27 prodajaln v letu 1966 znaša 1614 Ndin in kaže pomembno napredovanje nasproti povprečju lanskega leta. Promet na m² čiste prodajne površine je torej v letu 1966 narasel za 17 %

v primerjavi z letom 1965. Mesečni povprečki posameznih prodajaln so se v letu 1966 gibal od 770 Ndin in 2828 Ndin na m². Tu so omenjene prodajalne, ki so poslovale vse leto. Vzroki zaostajanja nekaterih prodajaln so bili omenjeni že v prejšnjih pregledih in tudi v tem letu ni prišlo do sprememb, ki bi vodile k novim ugotovitvam: neustrezne lokacije nekaterih prodajaln, nepopoln asortiment blaga in drugo. Izračunano povprečje je zadovoljivo. Nanj so zelo vplivali raz-

meroma zelo visoki povprečki nekaterih prodajaln z visokim prometom, opravljenim na manjšem prodajnem prostoru.

Razveseljivo je povprečje mesečnega prometa na zaposlenega, ki je v letu 1966 doseglo 20.447 Ndin nasproti 15.340 Ndin v letu 1965. Povprečki, ki so jih dosegle posamezne prodajalne, so se gibal med najnižjim 13.148 Ndin in najvišjim 28.760 Ndin. Razvoj moderno urejenih prodajaln je še vedno glede na potrebe nezadovoljiv.

Justi Marn

PREGLED POVPREČNEGA MESEČNEGA PROMETA SAMOPOSTREŽNIH PRODAJALN V LETU 1966

Prodajalna	Postuje od:	Čista prod. pov.	Povprečni mes. prom. na m ² Indeks 65/66	Povprečni mes. prom. na m ² Indeks 65/66	Letni prom. Indeks 65/66	Štev. zaposl.
Logatec I	30/5-60	125	120	128	127	8
Dobrova	11/11-60	72	126	121	120	6
Tugomerjeva	28/11-60	194	122	84	162	18
Jeranova	19/12-60	154	111	120	118	9
Litija Valv.	3/ 9-61	61	136	143	142	6
Zalog	28/10-61	110	143	133	131	8
Rožna dol.	1/12-61	165	129	132	132	13
Poljanska 15	16/ 3-63	58	116	104	103	8
Dravljje	4/ 6-63	125	143	120	118	10
Lit. Pri mostu	21/ 9-63	77	150	119	89	8
Logatec II.	1/ 5-64	68	128	129	128	6
Gerbičeva	8/ 7-64	189	150	144	143	10
Celovška 99	10/ 7-64	135	148	120	138	12
Podgorica	11/ 7-64	106	128	120	119	6
Gornji grad	12/ 9-64	79	110	105	105	3
Vrhnika	24/12-64	185	138	137	135	9
Černetova 23	24/12-64	72	125	111	117	8
Celovška 144	12/ 2-65	100	119	88	95	8
Viška 29	23/ 3-65	60	139	153	173	6
Proletarska	6/ 4-65	220	137	138	175	23
Lit. Šmartno	5/10-65	66	117	—	—	8
Pokopališka	27/11-65	126	—	—	—	12
Triglavsko	1/ 3-66	150	—	—	—	12
Tržaška	1/ 4-66	257	—	—	—	13
Log. Tabor	30/ 6-66	100	—	—	—	4
Mirna	7/ 6-66	70	—	—	—	3
Lit. Pri banki	21/ 9-66	186	—	—	—	14
Skupaj :		3230				251
Mercator — povprečno		121	133	117	—	9,3

PRAZNOVATI BI MORALI ŽE LANI

(Nadaljevanje z 11. strani)

Golob — smo posedli za dobro založeno mizo in kmalu se je pričel drugi del, zabava s plesom po taktih ansambla »Veseli planinci«.

»Tov. Hren, kako pa bi na kratko okarakterizirali delavsko upravljanje v tem preteklem desetletju?«

»Mislim, da je delavsko samoupravljanje v teh 10 letih napravilo razvoj v tej smeri, da sodeluje v njem vedno več ljudi in lahko rečem, da se večina članov kolektiva res počuti samoupravljalce. Recimo, odločitev za pripojitev k Veletrgovini »Mercator« je kljub raznim pritiskom z raznih strani zavestno sprejel naš kolektiv, zavedajoč se svojih samoupravljaljskih pravic. Isto velja za odločitve za vse investicije in lahko rečem za vse, kar zadeva življenje in razvoj naše poslovne enote,« je končal pogovor tov. Hren.

Besede »nimamo« - ne poznamo!

Brez ovinkov bomo povedali, da smo današnjega sogovornika hoteli predstaviti bralcem v rubriki »Obrazi iz kolektiva«. Tovariš Jože Seme, poslovodja trgovine v Kidričevi ulici, prav na vogalu s pasajo »Nebotičnika«, je pred kratkim praznoval rojstni dan in uredništvo je planiralo članek o jubilarantu.

Tako smo ga obiskali na delovnem mestu, mu čestitali, toda, ko smo mu omenili članek v našem glasilu, ni hotel o tem ničesar slišati. Mnogi naši člani ga poznajo in poznajo njegovo skromnost, zato jim ta uvod veliko pove.

»Kaj bi delali »pomp« iz tega,« je rekel. »Leta tečejo, vsi smo vsako leto starejši.«

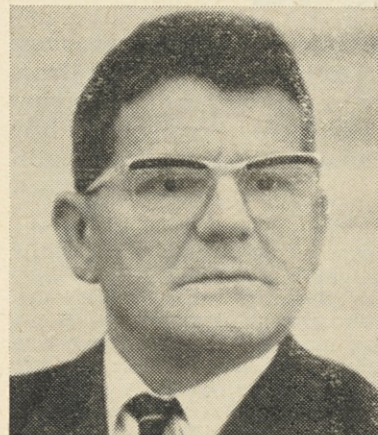
Vendar se kljub temu nismo takoj poslovili. V trgovino so prihajali in odhajali kupci. Osebe je bilo zaposleno, našo pozornost pa je zbudila naglica pri postrežbi, vljudnost a vendar prijetna domačnost s strankami. Tudi tovariš Seme se je, čeprav na kratko, pogovoril z vsakim kupcem. Potem nam je povedal:

»Imamo veliko stalnih strank in rekel bi, da so zadovoljne s to trgovino. Škoda, da ni večja. No, upam, da jo bomo vendarle letos preuredili. Pridobili bomo nekoliko prostora, bolje bomo lahko razstavili blago. — Lokacija v centru je veliko vredna. Moj princip je, da moramo imeti vselej vse, seveda mislim na našo, špecerijsko stroko. Tudi delikatese, vse vrste pijač, izbiro pralnih praškov ali vsak dan svežo kavo, saj me razumete. Pravi trgovci ne sme poznati besede »nimamo«, in mi je ne poznamo. Zmanjka kdaj kakšnega blaga, toda menim, da ga poslovodja mora »zvrtniti.«

Prikimali smo in opazovali polne police. Tovariš Seme je spremljal naš pogled in nadaljeval:

»Vidite, tudi uvoženo pijačo imamo. Več vrst angleškega, pravzaprav škotskega whiskyja, francoski cognac, rusko vodko, najboljša štajerska vina v buteljkah — in veste, kako to gre? V samopostrežbah se veliko prodaja prav zaradi tiste paše za oči. To velja tudi za te, klasične trgovi-

ne, le da moramo upoštevati, da lahko stranki še sam svetujem. Seveda pa tu velja pravilo: svetujem tako, kot zasluži blago.



Jože Seme — poslovodja prod. »Pri nebotičniku«

Kaj dobrega, pa novega, potrošniku še neznanega, posebej ponudim, priporočam. O, dela je tu veliko, pa tudi opravljenega pro-

meta!« je kljub skromnosti s ponosom poudaril tovariš Seme. Znova se je povrnil na preureditev te trgovine.

»Mislim, da se bo projektant — arhitekt, ali kdorkoli bo že — prej posvetoval z nami. Vselej sem govoril, da bi se i urbanisti i projektanti lokala in opreme morali prej posvetovati s trgovskimi delavci. In upoštevati njihove izkušnje in pripombe — pa vendar tega vselej ne delajo. Zaradi tega pa so potem večkrat nezadovoljni zaposleni v kaki novi trgovini ali pa trgovina ne ustvarja prometa, kot so prej vsi pričakovali.«

»Kako pa gre naša kava?« smo takole mimogrede povprašali. »Vam je všeč nova oprema?«

»Kava gre dobro. Nove škatle so lepe, a ne vem, če ni plastika vendar manj praktična. Gospodinjje imajo raje pločevinaste. Sicer pa — tu prodamo vse!«

Konec koncev pa menimo, da nam mora tovariš Seme še sam kaj napisati za naš list o svojih bogatih izkušnjah. Na tem mestu pa mu še enkrat, tudi v imenu vseh bralcev, želimo vse najboljše in še veliko uspehov pri delu.



PE »Preskrba«, Tržič: V poslovalnici 7



PE »Preskrba«, Tržič, poslovalnica 21 — Križe



Obrat TMI: priprava mesa za izvoz

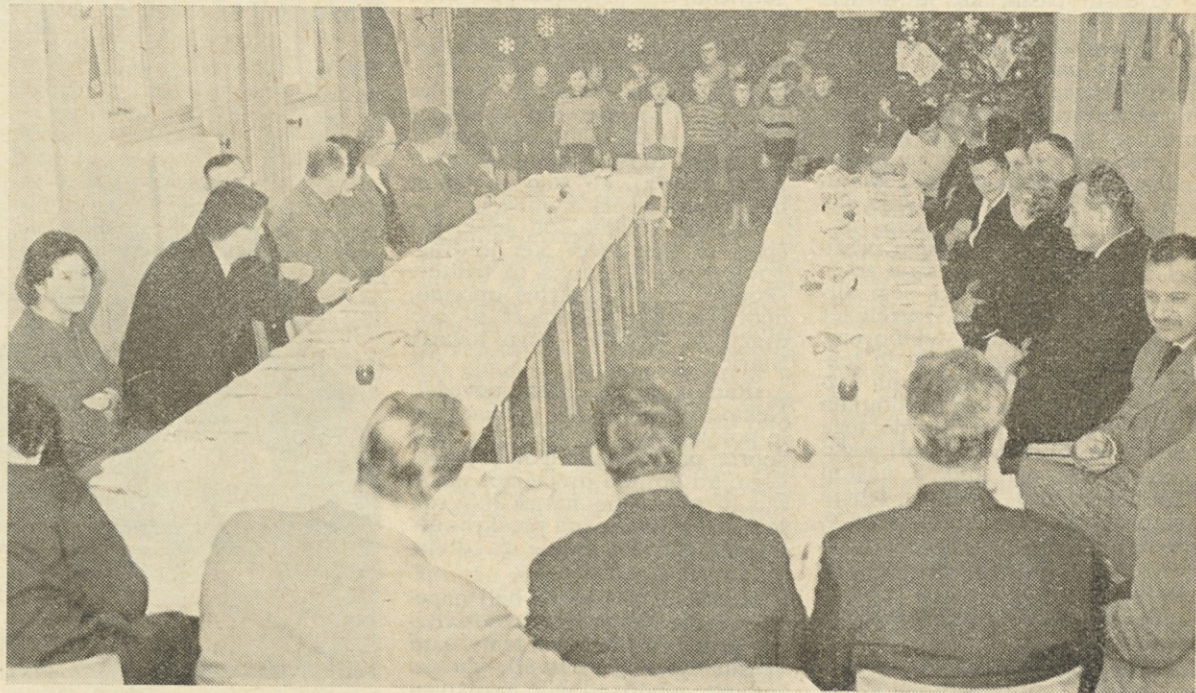


Obrat TMI: motiv iz pakirnice mesa

Silvestrovanje z nekdanjimi Mercatorjevimi sodelavci

Blizu 30 nekdanjih Mercatorjevih sodelavcev, ki so sedaj upokojeni, se je nekaj dni pred novim letom zbralo v sindikalni dvorani. Sindikalna podružnica jim je priredila zakusko in jih ob tej priložnosti tudi nagradila. Med svoje nekdanje sodelavce so prišli vodilni delavci. Vsakomur so stisnili roko, vsakomur so dali toplo besedo. Na improviziranem odru pa so nastopili otroci otroškega vrtca Trnovo. Peli so, igrali, deklamirali, muzicirali...

Prijeten je občutek, če vidiš, da te tvoji nekdanji sodelavci niso pozabili, da se med tem v odnosih ni mnogo spremenilo, da si še vedno del kolektiva, četudi ne prihajaš vsak dan za prodajni pult, v skladišče, za volan, v pisarno. Mercatorjevi upokojenici so se ta dopoldan na skupnem silvestrovanju lahko prepričali, da so še vedno Mercatorjevi, da imajo veliko zaslug, da je podjetje v kratkem času doseglo velike poslovne uspehe. V tem smislu jim je spregovoril v imenu kolektiva predsednik delavskega sveta OE Mercator Karel Nevečny.



Ob prijetnem srečanju z upokojenci OE »Mercator« so za program poskrbeli naši najmlajši iz otroškega vrtca »Trnovo«, nad katerim ima podjetje patronat

TOVARIŠICE IN TOVARIŠI!

Posebno si štejem v čast in prijetno zadovoljstvo, da lahko pozdravim danes v našem kolektivu vse, ki ste sodelovali z nami in odšli od nas v zasluženi pokoj. Pozdravljam vas v imenu kolektiva Veletrgovine Mercator, kakor tudi v svojem imenu.

Mišlim, da je prav, da vas ob tej priložnosti seznanim z našo potjo, katero smo skupno prehodili v letih našega obstoja, posebno pa še v zadnjih letih, ko je Veletrgovina Mercator import-export postalo po svojem obsegu podjetje z najbolj razširjeno trgovsko mrežo v državi, saj imamo preko 400 prodajal in šteje danes naš delovni kolektiv že preko 2800 članov.

Nagle spremembe v strukturi potrošnje so narékovale tudi našemu podjetju nenehno prilagajanje novim pogojem za čim uspešnejše poslovanje. Ta prizadevanja vsega našega kolektiva so se odražala predvsem v formiranju novih organizacijskih oblik, ki so nastajale kot nujen rezultat vsklajevanja vseh družbenopolitičnih in ekonomskih faktorjev, da se trgovska mreža čim hitreje prilagodi potrebam v zvezi s povečanjem proizvodnje potrošnih dobrin. Na razširitev dejavnosti in maloprodajne mreže podjetja pa je bistveno vplival pospešeni proces integracije v našem celotnem gospodarstvu, pred-

vsem pa vsestranska in dolgoletna solidnost podjetja in dobri poslovni odnosi z drugimi podjetji in poslovnimi partnerji. Od leta 1962 dalje se je k podjetju pripojilo 16 nekdanjih samostojnih podjetij.

Vsa ta pripojena podjetja so prejela v sestavu Veletrgovine »Mercator« status poslovnih enot, z lastnimi organi upravljanja, z vsemi pravicami in dolžnostmi, razen tistih, ki jih je treba reševati skupno, da bi zagotovili enotnost v vodenju in izvajanju poslovne politike podjetja, v skladu z dinamičnim razvojem celotnega našega gospodarstva v okviru splošnih družbenih ekonomskih načel. V sami organizacijski strukturi in ureditvi naših notranjih odnosov je upoštevana najširša demokratičnost poslovanja, kar je osnova in jamstvo za uspeh poslovanja in nadaljnji razvoj podjetja. V statutu podjetja je zapisano: »integracija naj prispeva k razvoju in modernizaciji trgovine in naj bo v korist posamezniku, enoti, podjetju kot celoti in družbeni skupnosti«. Mislim, da je prav, da se ozremo na preteklo obdobje, ko ste tudi vi, tukaj zbrani, še aktivno sodelovali in pripravljali pot k tako velikemu vzponu, ki ga je podjetje doseglo.

V letu 1949 je bilo v podjetju zaposlenih 38 delavcev, ki so

ustvarili 1 milijardo 140 milijonov starih dinarjev prometa, vrednost osnovnih sredstev pa je znašala 619.000 starih dinarjev. Deset let pozneje se je število zaposlenih dvignilo na 174 delavcev, promet pa na 5 milijard 645 milijonov, vrednost osnovnih sredstev pa na 152 milijonov dinarjev.

Ob koncu letošnjega leta pa imamo v podjetju preko 2800 zaposlenih, dosegli bomo 60 milijard starih dinarjev prometa, vrednost osnovnih sredstev pa znaša preko 4 milijarde starih dinarjev. Prav zaradi tako naglega naraščanja obsega poslovanja podjetja in razširitve predmeta poslovanja je podjetje moralo pridobiti nove skladiščne prostore, katerih skupna površina znaša danes preko 18.000 m², kupiti in nadzidati upravno poslopje, povečati število prevoznih sredstev, organizirati lastno avtomehanično, mizarsko, finomehanično in elektro delavnico. Za modernizacijo trgovske mreže in izgradnjo novih kapacitet je bilo v tem obdobju vloženih preko 3 milijarde starih dinarjev lastnih sredstev. Pri vlaganju sredstev smo težili predvsem za modernizacijo prodajal, kar je omogočilo hitrejšo uvajanje modernjših oblik prodajne tehnike, ki časovno zmanjša nakupe, s tem pa poveča prodajne zmogljivi-

vosti in razbremenjuje zaposlene v prodajalnah. Pri tem pa je še treba poudariti, da podjetje pri reševanju te problematike ni pozabilo na človeka — kot svobodnega in enakopravnega proizvajalca in ustvarjalca. Vodilo organov upravljanja in vseh v podjetju pri reševanju teh vprašanj je bilo in je: da večjih dohodkov ne formirajo zgolj nove in prenovljene zmogljivosti, marveč ljudje, ki so strokovno usposobljeni in ki imajo urejene življenjske pogoje.

In kakšne so naše nadaljnje perspektive? Kakor že do sedaj, bomo tudi v bodoče, v okviru možnosti in začrtanega plana, predvsem skrbeli za nadaljnjo modernizacijo obstoječe maloprodajne mreže in izgradnjo novih kapacitet. Prepričani smo, da nam dajejo dosedanje doseženi rezultati trdno osnovo in vse pogoje, da bo podjetje doseglo postavljene cilje.

Ko zaključujem svoje izvajanje, v katerem sem vam hotel kratko orisati pot našega podjetja, iskreno želim, da bi vedno in ob vsakem koraku imeli občutek, da ste tudi vi doprinesli del k rasti tega podjetja.

**Predsednik DS OE »Mercator«
Karel Nevečny govori zbranim
upokojencem o uspehih
in neuspehih poslovanja**



V zameno za motor - lovška puška!

V tistih časih, ko je tovariš Ludvik Starič drvel z motorjem po tekmovalni stezi in so mu v priznanje natikali okoli vratu lovčeve vence, so po ljubljanskih ulicah še drdrle kočije. Cesto si prečkal, kjer se ti je zljubilo. Ni bilo ne semaforov ne miličnikov in njihovih piščalk, kazenskih kuponov, za prometne nesreče pa skoraj vedeli niso.

»Vso svojo mladost sem preživel v športu«, pripoveduje tovariš Starič. »Z motorjem sem dirkal več kot deset let. Iz teh let se spominjam, poleg tekmoval, še nečesa drugega: vadili in tekmovali smo v zelo skromnih razmerah, vendar nas je spodbujala velika volja in ljubezen do tega športa. Ne bi mogel opisati, kako nam je bilo pri srcu. Z našimi »konjički« smo živeli v lepem svetu. V teh letih sem imel srečo, da sem delal pri delodajalcih, ki so imeli razumevanje za moj šport.«

»Ste po vojni še kdaj sedli na motor?«

»Sedel sem že, vendar tekmoval nisem, čeprav sem se še lep čas vrtel okoli motorjev. Zadnja službena leta sem preživel pri



Ludvik Starič

Mercatorju. V teh letih sem zamenjal »konjička«. V zameno za motor imam zdaj lovsko puško, svojo lovsko družino in naše Golo.«

Tovarišu Stariču ne bi pripisali, da že dve leti »uživa« pokojnino. Če bi ga povprašali za recept, kako si je podaljšal mladost, bi najbrže povedal: s športom, z večnim gibanjem. Pravi, da si je znal tudi v pokoju nakopati dovolj dela.

In s čim se ukvarja?

»Imam privatno šolo za vznike amaterje. V dobrem letu sem izšolal 56 voznikov.«

»Ste strog instruktor?«

»Pravijo, da sem. Ampak bolj pomembno je to, da so vsi moji šolarji uspešno opravili izpite.«

»Kaj bi svetovali vozniku za varno vožnjo?«

»Raje pet minut pozneje na cilj, vendar s celo glavo. Pri vožnji bodi zbran in miren in, če nisi 100 % siguren, da boš srečno prehitel — ne prehitevaj!«

Najbolj pri srcu pa je tovarišu Stariču lov. O tem svojem

konjičku zna pripovedovati brez konca in kraja.

»Najlepše ure preživim na Golem. Tam si je naša lovška družina zgradila čudovito lovsko kočjo. Ko se zberemo v našem revirju, v našem lovskem domu, me preveva isti blažen občutek kot pred leti, ko smo se mladi fantje zbrali pri moto-društvu.«

Večkrat slišimo, da je lovski šport za »izbrance«, ker je drag. Tovariš Starič zanika to trditev. »Potem ko si preskrbiš opremo, dobro puško, naš šport ni več dražji od drugih,« pove tovariš Starič.

»Rad bi pa še nekaj povedal. Nekateri mislijo, da pomeni lov le pobijanje živali. Bistvo našega športa pa je povsem nekaj drugega. Mi gojimo divjačino, skrbimo in negujemo naraščaj. Vsak lovec je zadolžen, da preskrbi določeno količino hrane za divjačino.«

Menda ne zna nihče bolj napesto pripovedovati svojih doživljanj kot lovci. No, pri tem znajo včasih tako pretiravati, da so njihove zgodbe dobile svojstven sloves. Poseben ponos vsakega lovca pa so trofeje. Z njimi tudi dokazuje lovec resničnost svojih zgodb. Tovariš Starič se ne hvali. In, če sem ga prav razumela, potem je najbolj srečen, kadar polni krmilnice s hrano, kadar sledi stopinjam srnjadi in s svojimi tovariši ugiba, koliko divjačine se podi po njihovem revirju, kako bogata je njihova lovška družina.

»Moji kolegi se lahko pohvalijo z več trofejami kot jaz,« pravi. »Ustrelil pa sem že 3 srnjake in 1 gamsa.«

Žaželimo tovarišu Stariču, da divjad na Golem še dolgo, dolgo ne bi imela miru pred njim.

Bili smo kot družina

Mojo naslednjo sobesednico je izbralo omizje. Marija Zupan je svoje dni »dvignila veliko prahu« pri Mercatorju. Sodelavci se spominjajo njene vedrine. Skoraj dve desetletji je preživela pri Mercatorju.

»V začetku nas je bilo šest,« pripoveduje. »Zdaj pa slišim, da jih je že 2800. Joj, kaj se je zgodilo v dvajsetih letih. Kako ogromno podjetje je to.«

Rada se spomnim svojih nekdanjih sodelavcev. Dobro smo se razumeli in spoštovali drug drugega. Bila sem snažilka, vendar nisem nikdar občutila, da bi me gledal kdo zviška. Večkrat smo šli skupaj na izlete. Prijetno je bilo. Sploh so bili to drugačni časi. Kar verjeti ne morem, ko mi mlajši kdaj potožijo, kako se v tem ali onem podjetju ne razumejo. Mi smo pa bili kot družina.«

Tovarišica Marija Zupan je v pokoju že peto leto. Stanovanje ima v Ljubljani, vendar preživi večji del časa pri svoji hčerki na Jesenicah.

»Hčerka ima družino, je zaposlena, jaz pa čuvam vnučko. Na današnjo svečanost sem se pripeljala z Jesenic. Za nobeno ceno ne bi hotela zamuditi tega srečanja. Minula leta so predstavniki kolektiva prinesli darilo na dom. Letos smo upokoenci prvič zbrani na skupni svečanosti. Vsi smo hvaležni, da so se nas v Mercatorju spomnili in nam pripravili



Jože Brulc

Brulčeva kava nima para

S tovarišem Jožetom Brulcem sva bila pri mizi soseda. Povedal je, da je bil 11 let pri Mercatorju. V pokoj je odšel leta 1962. Srečen je bil pri Mercatorju. Veliko lepih spominov ga veže na službena leta. Zdaj... No, kako je pa zdaj, tovariš Brulc?

»Kdor hoče delati, se najde delo tudi, ko si v pokoju. Pri nas je

tako: žena čuva vnuka, jaz pa kuham, sekam drva, popoldne pa jo mahnem na sprehod, zvečer ob osmih sem v postelji. Prvega me poštar razveseli z 48 jurji.«

»Imate kaj otrok?«

»Jaz ne, pač pa moja žena ima 3,« tako se šali. »Eden je poročen in ima dva mlada Brulca, eden pa je še nepreskrbljen, ostala dva sta pri kruhu.«

»Enajst let ste preživali pri Mercatorju. Vam je kakšen dogodek posebno ostal v spominu?«

Mož sosed premišlja in se muza. Kdove kaj ima za bregom: »Če ne bi zapisali, bi vam že kaj povedal, tako pa...« »Tisto o kavi povej,« ga spodbuja nekdanji sodelavec.

Bojda je bil tovariš Brulc specialist za turško kavo. Te umetnosti se je naučil Hercegovini, je povedal. In v čem je skrivnost njegove kave? Povedal nam je recept:

»V džezvo namerim sladkor in kavo, za vsako skodelico kavno žličko. V drugi posodi zavrem vodo in jo prelijem v džezvo. — To je tako imenovana poparjena kava.«

Oči se mu smejejo, živo pripoveduje, tako, da v zraku kar zaдиši po kavi. Iz svoje kuharske prakse pove tudi doživljaj:

»Nekega dne je obiskal našega direktorja direktor Ljudske pravice. Gosta je hotel direktor pogostiti z mojo kavo. Toda ravno v tistem času me ni bilo »doma«. Pa so kavo skuhalo naše ženske. Direktor je srknil kavo in odložil skodelico. »To je čorba, naj jo pijejo ženske kar same,« je dejal. No, medtem sem se vrnil in skuhal sem mojo poparjeno specialiteto.«

A veste, da sem oni dan preizkusila vaš recept, tovariš Brulc? To je zares poslastica! — Želim le, da bi jo še veliko let srebal!



Marija Zupan

Prideloval bo pravi cviček

S skromno slovesnostjo, ki jo je priredil centralni delavski svet našega podjetja, ko je hkrati izročil tovarišu Jakobu Novaku simbolično darilo in diplomu, je zaključena dolgoletna, bodimo točnejši, več kot polstoletna delovna doba enega izmed naših članov kolektiva.

Tovariš Jakob Novak je odšel ob letošnjem novem letu v zaslužni pokoj. 16 let je vodil poslovno enoto »Specerija«, kot poslovno enoto zadnja 4 leta, ko se je prej samostojno trgovsko podjetje iz ljubljanskega središča (sicer z večino poslovalnic v Mostah) priključilo k Veletrgovini »Mercator«.

Tovariš Novak je bil po vojni ves čas član upravnega odbora Trgovske zbornice za okraj Ljubljana. Za vse njegove napore za razvoj in napredek trgovine ga je predsednik republike odlikoval z Redom dela s srebrnim vencem.

Sedeli smo za mizo s tovarišem Novakom, potem ko je bil že poldrugi mesec upokojenec.

»Kako se počutite zdaj, kako ste se počutili v prvih dneh potem, po ste prenehali aktivno delati?«

»Počutil sem se tako, kot mišlim, da se bo počutil vsak, ki mu bo dano dočakati tako delovno dobo.«

»Mislite, pri tako dobrih močeh, kot ste videti vi?«

Tov. Novak se je nasmehnil in odgovoril: »Da, res imam dober občutek. K sreči sem zdrav in zdi se mi, da bi lahko še naprej delal. Pravzaprav pogrešam delo in odkrito priznam, da mi je dolgčas. Toda, saj veste, čas zahteva svoje, starejši se umikamo mlajšim in tako je tudi prav. Sicer pa tisto o dolgčasu morate prav razumeti. Predolgo sem delal, zgodaj vstajal in vsak dan odhajal v službo in opravljal delo, ki mi je bilo zaupano, da bi zdaj kar naenkrat prenehal z vsakim delom. Pogrešam pač delo, kot sem ga opravljal na svojem delovnem mestu, znal pa si bom poiskati tudi zdaj take opravke, ki me bodo zamotili in verjamem, da mi dobesedno ne bo nikoli dolgčas.«

»Nas pa res zanima, kako preživljate sedanje dni, kaj počenjate? Ali se radi zamotite s kakimi domačimi deli, ali mislite celo na honorarno zaposlitev ali pa imate kak hobi, ki vam lahko ukrade še več kot ves prosti čas?«

»Moji prvi upokojski dnevi so se pričeli v vlažnih, meglenih januarsko-februarskih ljubljanskih dnevih. Tako je razumljivo, da največ svojega prostega časa lahko posvetim prebiranju domačega in tujega tiska. Vedno sem se zanimal za dogajanje okrog sebe in tako tudi sedaj z istim zanimanjem prebiram poročila o razvoju našega gospodarstva, o dogajanju v zvezi z reformo, novostih v trgovini, kakor tudi poročila o dogajanju na zunanje-političnem področju. V Unioinu se večkrat snidem s starimi kolegi in prijatelji, s katerimi sem dolga leta sodeloval in ki še morebiti delajo ali pa so, tako kot jaz, že upokojeni. Saj veste, da se imamo o čem pogovoriti.

In čakam na pomlad, na lepe sončne dni. Kakšno nedeljsko popoldne bom porabil za ogled nogometne tekme, še pozneje se bom kdaj napotil v gore, ki so me vedno privlačevale in sem jih vedno rad obiskoval. Še pozneje se bom podal v domači kraj — Šentjernej na Dolenjskem, kjer mi pa dela ne bo zmanjkalo. Sam se bom lotil vinograda in poskrbel, da mi bo dal res dober cviček.«

»Torej ste po rodu Dolenjec?«

»Da, rojen sem v tistem kraju, o katerem pravijo: »Ni lepšega kraja, kot je Šentjernej, ni lepše-



Jakob Novak — direktor PE »Specerija« odhaja v zaslužni pokoj

ga ptica, kot je petelin!« Morda vsi bralci ne bodo vedeli, zato kar zapišite, da je petelin nekak simbol Šentjerneja, tako nekako, kot polž za Višnjo goro. Če boste prišli kdaj v Šentjernej, si boste lahko kdaj kupili glinastega petelina, ali pa spili dober požirek cvička iz bokala, recimo kar majolike, ki bo tudi okrašena s sliko petelina in morda prav tistim rekom, ki sem vam ga prej povedal.«

»In kdaj ste se rodili?«

»To vam bi najrajši zamolčal. Pa, če že hočete zapisati: 25. januarja 1902. leta, tako da se še prav dobro spominjam 1. svetovne vojne. 1915. leta sem namreč že stopil v uk k A. Gatschu v Kostanjevici ob Krki. To je bilo blizu doma, Gatsch pa je imel trgovino z mešanim blagom. Pri njem sem se tudi izučil in si hkrati s trgovskim znanjem pridobil tudi znanje nemščine. Prva moja služba pa je bila v železnini Franca Štupica v Ljubljani in najbrž ne veste, da je to prav tam, kjer je danes bife Figovec. K staremu, tako imenovanemu Prešernovemu Figovcu pa sem hodil na malico in pivo. Oh, kako dolgo je že od tega. Ko smo začeli o tem govoriti, se pričnjam spominjati podrobnosti. Kmečkih vozov na dvorišču Figovca, zdi se mi, da celo

strank, ki so prihajale kupovat k nam verige in razno poljedelsko orodje...«

Vojsko sem odslužil leta 1924 v Splitu. Po vrnitvi od vojakov sem dobil službo pri A. Sušniku na Zaloški cesti, to je prav tam, kjer ima danes železnino kranjski Merkur. 1926. leta sem spremenil poklic, seveda pa sem ostal zvest trgovski stroki. Prevzel sem mesto trgovskega potnika za ljubljanskega veletrgovca Jelačina in to delo opravljal do razsula stare Jugoslavije oz. do likvidacije tega podjetja. Po vojni sem delal v »Naprozi«, potem ko so se formirale rajsonske potrošniške zadruge, sem bil dodeljen na delo k potrošniški zadrugi rajona III — Moste, kjer sem bil nabavni referent. Medtem je bilo ustanovljeno podjetje »Specerija«, kjer me je Občinski ljudski odbor Moste imenoval za direktorja. V tem podjetju sem ostal, kot smo že na začetku omenili, do združitve z Mercatorjem, pa vse do upokojitve. Vredno pa je omeniti, da je bilo na začetku zelo težavno delati v tem podjetju, mislim na začetek podjetja »Specerije«. Slo je za najslabše trgovske lokale in za današnje pojme za nemogočo opremo, vendar je podjetje napredovalo in je pred združitvijo z »Mercatorjem« doseglo že kar solidno raven; trgovin je bilo več, vse so bile na novo opremljene in podjetje je že imelo lastno primerno skladišče. Po združitvi z »Mercatorjem« pa se je razvoj v njegovem okviru še pospešil in ta poslovna enota ima, na primer, še danes največjo samopo-

strežno trgovino v celem podjetju.«

»Tovariš Novak, naše glasilo je vašo enoto že opisalo v rubriki Predstavljamo poslovne enote. Tudi pozneje, na primer ob otvoritvi samopostrežbe v Proletarski ulici, zato ne bi na tem mestu opisovali uspehov poslovne enote »Specerija«. Vendar pa bi ob koncu želeli slišati od vas še odgovor na dvojno vprašanje. Kaj mislite, da še niste, zaradi odhoda v pokoj, uspeli uresničiti kot direktor enote in kaj, po domače povedano, polagate na srce vašemu nasledniku oziroma kolektivu poslovne enote »Specerija« oziroma kolektivu Veletrgovine »Mercator?«

»Da, že smo imeli pripravljene načrte za preureditev trgovine na Zaloški 87. To še ni uresničeno. Prav tako sem si prizadeval za razširitev trgovine na Povšetovi 71. Tudi to še ni urejeno. Nasledniku želim veliko uspeha na delovnem mestu, kolektivu tako poslovne enote kot Mercatorja, da poskrbi za vsaj tak poslovni razvoj poslovne enote, kot ga je imel zadnja leta, predvsem pa, da posveti vso pozornost medsebojnim odnosom, da poskrbi, da bodo ti odnosi kar se da najboljši, da ne bo nesoglasij v kolektivu in da bodo vselej imeli pred očmi najprej interes podjetja in poslovne enote in potem šele posameznika.«

Tovarišu Novaku se zahvaljujemo za prijetno kramljanje in mu želimo še dolgo vrsto zdravih let in da bi nas na primer ob svoji 70-letnici povabil na kozarec cvička, ki ga bo sam pridelal.

Predstavljamo vam:

Novi direktor PE »Specerija«

Na pričetku tega leta je prevzel delovno mesto direktorja PE »Specerija« Franc Cvelbar. Lahko zapišemo, da je tudi tovariš Cvelbar vsa leta po vojni delal v tem kolektivu, seveda pa moramo upoštevati vso razvojno pot, se pravi številne spremembe. 1947. leta je bil višji gospodarski pomočnik v nabavnem oddelku Naproze. Isto mesto je imel ob ustanovitvi Specerije, pozneje pa je bil tam nabavljatelj in do izvolitve za direktorja komercialist v tej poslovni enoti.

Tovariša Cvelbarja smo zaprosili, da nam pove, kakšnih problemov se je naprej lotil kot direktor poslovne enote.

»Že prej smo v naši enoti razpravljali o njenem razvoju. Ob tem smo pa vselej poudarjali, da moramo hkrati z modernizacijo poslovalnic poskrbeti tudi za strokovno izobraževanje zaposlenih in ne nazadnje, jim pomagati reševati stanovanjske probleme. Mislim, da so to še vedno naloge naše poslovne enote in kot direktor si bom prizadeval, da bomo prav glede tega čimveč napravili. Najbrž bo ta številka našega glasila že izšla, ko bomo mi že pričeli s preurejanjem do sedaj klasične trgovine na Zaloški 87 v samopostrežbo. Letos bomo tudi uredili v naši največji samopostrežbi v Proletarski 4 klasično prodajalno mesa in mesnih izdelkov, ker smo ugotovili, da si to želijo potrošniki.

Ob Litijski cesti v Mostah bodo kmalu začeli graditi stanovanjsko naselje, kot danes rečemo novo sosesko, ki bo štela okoli pet tisoč prebivalcev. Tudi



Franc Cvelbar — od 1. 1. 1967 direktor PE »Specerija«

v tem naselju bo potrebna trgovina, morda nek majhen potrošniški center in če bodo na voljo sredstva, ga bo morda zgradila naša poslovna enota. Kaže, da bi to podprla tudi krajevna skupnost s svojimi sredstvi. Naj še pripomnim, da je večina naših poslovalnic lepo in moderno urejenih, toda nekatere manjše klasične prodajalne so potrebne določenih posegov. Gre za zamenjavo inventarja, izpopolnitev hladilnih vitrin in podobno.«

(Nadaljevanje na 18. strani)

PELJALI SMO POMOČ poplavljenem sosednje Italije

Po tisku, preko radia in televizije je bila javnost obveščena o katastrofalnih poplavljah, ki so zajele severni del Italije. Kot druge sosedne države smo tudi Jugoslovani priskočili na pomoč prizadetim krajem.

RK Slovenije je v sodelovanju s »Poslovnim združenjem za trgovino« sprožil humani akcijo zbiranja materiala pri podjetjih za prizadeto prebivalstvo poplavljenе Italije. V tej akciji je sodelovalo tudi podjetje »Mercator«. Na predhodnem sestanku na GO RKS smo dobili točna navodila, kdaj se bo zbrani material prepeljal v Italijo. RKS je dobil od raznih podjetij odeje, štedilnike in še drugo opremo, zelo dobrodošlo nesrečnemu prebivalstvu, ki mu je strašna voda iztrgala osnovne življenjske potrebe. »Mercator« je v tej akciji sodeloval s prevozom in denarnim prispevkom (okoli 3 milijone Sdin). V tem času je bilo zelo važno zbrani material čimprej dostaviti čakajočim poplavljenem.

Dne 14. 12. 1966 so se zbrala na-ložena vozila sodelujočih podjetij pred stavbo GO RKS. Pred odhodom v Italijo smo imeli na GO RKS predstavniki sodelujočih

podjetij še kratek sestanek. Predsednik GO RKS se nam je na sestanku zahvalil za razumevanje in aktivno sodelovanje v humani akciji, ki jo je sprožil, da bi pomagal prizadetemu ljudstvu poplavljenih severnih krajev sosedne Italije. Tov. predsednik nam je na sestanku prebral darilno pismo italijanskemu RK, ki smo ga ponesli s seboj.

Ob 8. uri zjutraj je kolona vozil s prometno milico v vodstvu krenila proti državni meji v Gorico. Vozniki kamionov v koloni so morali posebno paziti pri vožnji, ker je bilo jutro megleno. Držati so se morali predpisanih hitrosti in pravil vožnje v koloni. Na obrazu našega voznika tov. Staneta Lindiča sem opazil posebno skrb. Za to vožnjo v zamestvo je moral natančno pregledati vozilo in se zanj dobro pripraviti. Ko je kolona prispela na obmejni prehod v Gorico, je v splošno zadovoljstvo vseh posijalo sonce.

V stavbi naše carinarnice so nas že čakali predstavniki italijanskega RK s predsednico. Po kratkem uvodnem pozdravu predsednice italijanskega RK smo ji predali darilno pismo. Ona se nam je iskreno zahvalila za pripeljano pomoč, ter nam predala zahvalno pismo za GO RKS. Po formalno opravljenem carinskem pregledu je kolona prevozila jugoslovanski blok. Na italijanski strani nas je čakala »Polizia stradale« in nas spremljala do končnega cilja Latisane.

Pot nas je vodila po slikovitih krajih. V zelo zelo gostem prometu nas je simpatični vodja policijske patrle spretno vodil, tako da ni nikoli prišlo do trganja kolone. Vodstvo in varstvo kolone je našim šoferjem olajšalo vožnjo, da sva lahko s tov. Lindičem tudi malo pokramljala o uspeli organizaciji zadevne naloge. Oba sva bila prijetno presenečena nad toplim sprejemom prebivalstva mest na naši poti. Veliki napisi »Rdeči križ« na naših kamionih so dali vedeti ljudem, da vozimo pomoč prizadetim prebivalcem.

Ob 18. uri zvečer smo prispeli v prvo prizadeto mesto Palo-



krocco. V tem mestu sva odložila pol tovora našega kamiona. Takoj, ko so nas ljudje opazili, se je okrog nas zbrala množica. Ljudje so nas veselo pozdravljali in v rekordnem času razložili svoj del pomoči, ki je bila določena za njihovo mesto. Ostalo polovico tovora sva peljala v Latisano. Latisana je majhno turistično mesto, skozi katerega vodi cesta za Benetke. Latisana je sicer zelo lepo mesto. Mi pa smo zagledali opustošene ulice in hiše. Vse to je napravila vodna stihija. Voda je v svojem razdejanju dosegla celo 3 m višine. Voda je pustila zelo vidne sledove na zidovih hiš.

Bila je že trda noč, ko smo prispeli do štaba za poplavljenec v središču mesta, kjer je bilo centralno zbirališče pomoči. Tu so nas čakali posebni oddelki njihove vojske, ki so raztovorili pripeljani material. Po končanem delu se nam je ginjeno zahvalil župan mesta Latisane s celotnim štabom.

Vsi sodelujoči smo enako čutili, da smo dobro opravili nalogo. Prišel je čas vrnitve v Ljubljano. Ob odhodu nas je zbrana množica hvaležno pozdravljala.

Šef transportnega oddelka
Andrej Selan

NOVI DIREKTOR PE »SPECERIJA«

(Nadaljevanje s 17. strani)

»Kako pa se, tovariš Cvelbar, v vaši enoti lotevate reševanja stanovanjskega vprašanja?«

»Letos smo namenili deset milijonov za stanovanja. To sicer ni veliko. Nekoliko več bo, ko bomo k temu lahko prišli še posojilo komunalne banke. Ker bomo ta sredstva potem lahko posodili nekaterim članom kolektiva, o tem odloča stanovanjska komisija, ki jo je imenoval delavski svet enote, bo to že nekaj pomenilo. Mislim, da smo zadnja leta, vendar zaradi objektivnih okolištin, premalo storili na tem področju in bomo v prihodnjih letih vsekakor morali bolj skrbeti za to vprašanje.«

»Mimogrede, še eno vprašanje. V samopostrežbi v Proletarski oz. nad njo, v nadstropju, ima vaša poslovna enota trgovino s pohištvo. Na Zaloški cesti pa imate v Ljubljani zelo znano in lahko rečemo celo priljubljeno trgovino s trikotajo. Kaj nam lahko poveste o prometu v teh trgovinah?«

»Glede trgovine s pohištvo lahko rečem, da pomeni veliko pridobitev za ta del Ljubljane, in da so je bili potrošniki veseli. Toda njene kapacitete so precej večje, zato moramo s primerno reklamo opozoriti nanjo vse ljubljance. Zdi se mi, da celo člani kolektiva Veletrgovine »Mercator« ne vedo, da prodajamo pohištvo nekoliko cenejše kot druge take trgovine v Ljubljani. Kar pa zadeva prodajalno na Zaloški cesti, je res priljubljena med ljubljanci. V njej prodajamo tudi blago z napakami, ki ga prodajamo s popustom do 35 %. Trgovine ne obiskujejo samo ljubljanci, ampak celo okoličani od daleč in zato ta lokalček ustvarja zelo lep promet.«

Hvala lepa, tovariš Cvelbar, želimo vam veliko uspeha na delovnem mestu.

Drugi o naših načrtih

Iz letošnje 2. številke »Našega dela«, glasila Združenih papirnic Ljubljana in Papirnice Količevo ponatiskujemo vest, ki priča o zainteresiranosti občanov za razširitev trgovske mreže.

Vevče, februarja 1967 — S koncentracijo papirniških delavcev in njihovih družin okoli tovarne ob vse večji graditvi stanovanj je prebivalstvo Vevče precej naraslo. S tem so se pojavile potrebe po večji in sodobni trgovini, ki bo imela urejeno in pravilno razporejeno prodajo vseh živil, galanterijskih in drugih artiklov.

To so že večkrat izrazile gospodinjice in drugi prebivalci okolišča na zborih volivcev, vendar do realizacije, zaradi urbanističnega načrta in drugih objektivnih ovir, ni prišlo.

Trgovsko podjetje »Mercator« je nedavno predložilo načrt o gradnji paviljonske trgovine na Vevčah. Strokovne službe in samoupravni organi podjetja so o predlogu razpravljali. Ker bo omenjena gradnja zahtevala rušitev nekaterih stanovanjskih hiš, ki so bile po zazidalnem načrtu že predvidene za rušenje, bo treba rešiti stanovanjsko vprašanje delavcev tovarne, ki stanujejo v teh hišah. Dejstvo je, da se bodo nekateri kmalu preselili v zadružne hiše, nekateri gradijo zasebno, za druge pa bo morala vprašanje stanovanja rešiti stanovanjska enota. To bo v novih pogojih nekoliko lažje, ker bo ostal celotni stanovanjski prispevek doma.

Dokončno je predlog o graditvi trgovine pregledal delavski svet tovarne na svoji 10. redni seji in se glede na umestnost in možnost uresničitve s predlogom v celoti strinjal.

Pripomba uredništva:

Po sporočilu razvojno-planskega sektorja je gornja gradnja v programu za leto 1967. Dokončno pa mora o gradnji sklepati CDS.



Še malo in pomoč bo izročena prizadetim

Osebnostne novice

ZA MESEC DECEMBER
1966 IN JANUAR 1967

PRISLI

Mercator:
Zalka Pugelj, krnjigovodja-analitik,
Oto Aljančič, kontrolor,
Jože Derglin, potnik
Bogdan Kozina, direktor zunanjetrgovinskega sektorja,
Dušan Balučič, skladiščni delavec,
Janez Cöber, skladiščni delavec,
Ivan Gačnik, skladiščni delavec,
Simo Latinovič, zastopnik,
Marija Žban, snažilka.

Rožnik:
Ivana Kovačič, trgovska pomočnica

Standard:
Anica Bučar

Vsem novim članom želimo, da bi se dobro počutili v našem kolektivu!

ODŠLI:

Hrana:
Marija Lisjak, trgovska pomočnica
Alojz Ručigaj, delavec
Fani Glinšek, PK trgovska pomočnica
Cirila Muhič, trgovska pomočnica

Litija:
Marija Špelič
Ani Potisek

Rožnik:
Marjana Maček, poslovodja
Franciška Saje,
Franciška Boltežar,
Kristina Vuga

Standard:
Milena Lukšič,
Ivanka Hrovat,
Marija Petrina,
Franc Znidaršič,
Pavel Zore

POROKE:

Hrana:
Erika Vlaj, poročena Ritlop
Ivanka Kosi, poročena Sirag el Nour Osman

Logatec:
Amalija Trpin, poročena Možina
Olga Pirc, poročena Poljanšek

Rožnik:
Danica Korenč, poročena Gostiša

Mercator:
Erika Lakner, poročena Bevc

Vsem novoporočencem želimo vse najboljše na novi življenjski poti!

ROJSTVA:

Hrana:
Ludviku Hrenu, sin
Francka Urbančič, hčerko

Litija:
Iva Korelc, sina

Logatec:
Slavka Rupnik, sina
Marta Rožmanec, hčerko
Metka Nagode, hčerko
Pepca Cigale, hčerko
Marija Bovha, sina

Mercator:
Anica Ažman, hčerko

Rožnik:
Draga Jerančič, sina

Srečnim mamicam iskreno čestitamo!

IZPITI:

Hrana:
Tečaj za prodajalko in blagajničarko SP

Katj Dominko,
Darinka Fajdiga,
Marija Geroni,
Ivanka Miklič,
Lenčka Kušar,
Marija Koprivec,
Marica Mikec,
Marija Vintar,
Zinka Hosta,

Marija Pirc,
Štefka Tratnik,
Ivanka Schilling, šola za prodajalce

Logatec:
Marija Modrijan, seminar za blagajničarke SP
Tinca Skvarča, seminar za blagajničarke SP

Rožnik:
Darinka Gruden, šola za prodajalce

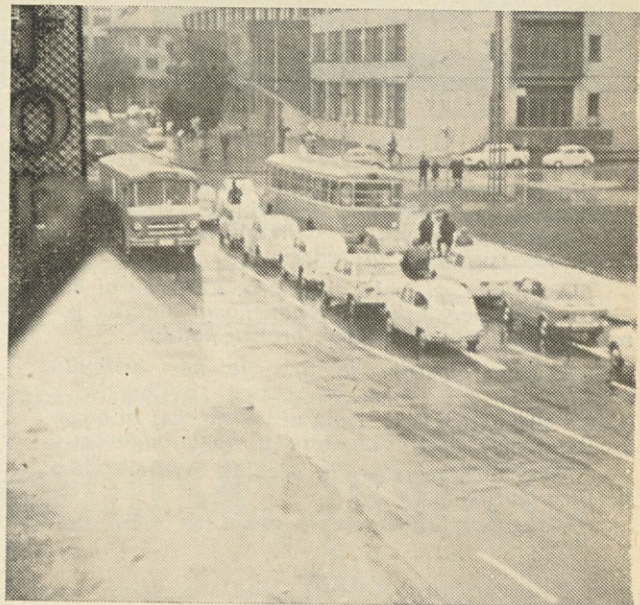
Standard:
Pavla Kovačič, šola za prodajalce

Obilo uspeha na delovnih mestih!

NESREČE PRI DELU:

Hrana:
Ljubomira Mali

Rožnik:
Danica Kranjc
Fani Mavec



Na Aškerčevi c. pred upravnim poslopjem podjetja je vedno velik promet

Rešitev XIII. nagradnega testa

Za XIII. nagradni test, ki je bil objavljen v št. 5-6 našega glasila, objavljamo pravilne odgovore na posamezna vprašanja:

Ad 1.

Kako je v prometu deklarirana dolga paprika po okusu?

Po okusu se daje dolga paprika v prometu kot SLADKA ALI OSTRA.

Ad 2.

Kakšen mora biti v prometu krompir II. vrste? Krompir II. vrste mora biti:

a) fiziološko zrel,
b) specifičnega okusa in užiten,
c) izenačen po obliki, velikosti in barvi,
č) z nepoškodovano kožico,
d) brez klic,
e) ne zgrbančen,
f) posamezni gomolj ne sme tehtati manj kot 40 gramov.

Ad 3.

Kako se daje v promet čebula po kalibraži? Čebula se daje v promet po kalibraži:

a) z glavico premera 30-49 mm,
b) z glavico premera 40-50 mm,
c) z glavico premera 50-60 mm,
d) z glavico premera nad 60 mm.

Ad 4.

S kakšno oznako kakovosti sme v promet fižol-tetovec, ki je suh in izenačen po velikosti, z 2% drugih sort, brez potemnelih in zgrbančenih zrn in brez okvar?

Takšen tetovec sme v promet kot fižol I. vrste.

Ad 5.

Kaj mora biti navedeno na deklaraciji za mešano marmelado, v izvirnem pakiranju?

Deklaracija za mešano marmelado mora vsebovati naslednje podatke:

a) ime proizvoda,
b) ime in sedež proizvajalca,

c) datum proizvodnje,
d) čisto količino,
e) podatke o konzerviranju,
f) vrsto in količino dodatkov,
g) sadje vrste in količine.

Ad 6.

Kaj mora biti navedeno na deklaraciji za zgoščeni sadni sok, v izvirnem pakiranju od 1 dcl?

a) ime proizvoda,
b) ime in sedež proizvajalca,
c) čista količina.

Ad 7.

Kako sme v promet hitro zmrznjena zelenjava in kakšna mora biti temperatura v sredini proizvoda, v prodajalni?

Ta zelenjavni izdelek sme v promet samo v zmrznjenem stanju, temperatura v sredini proizvoda hitro zmrznjene zelenjave, ki je v prometu, pa mora biti najmanj -18 °C.

Ad 8.

Kakšne dopolnilne oznake morajo biti navedene na deklaraciji za dvojni paradižnikov koncentrat, v izvirnem pakiranju?

Na deklaraciji za dvojni paradižnikov koncentrat mora biti razen splošnih podatkov (ime proizvoda, čista količina itd.) navedeno tudi: koncentrat z 20 do 30 %.

Ad 9.

Koliko gramov okvarjenih gob sme vsebovati polkilogramski zavitek gob v prahu?

V polkilogramskem zavitku gob v prahu sme biti največ 25 gramov okvarjenih gob.

Ad 10.

Ali velja pravilnik o kakovosti sadja in zelenjave tudi v prometu blaga v tujino?

Ta pravilnik:

a) velja za vse blago, ki se — uvozi (ni izjem), — izvozi (so izjeme),
b) ne velja v prometu blaga s tujino.

Izmed 9 (!) prispelih rešitev je komisija izžrebala naslednje:

I. nagrada 60 Ndin ni bila podeljena,

II. nagrada 40 Ndin ni bila podeljena,

III. nagrada 30 Ndin Franc Marn — OE »Mercator«,

IV. nagrada 20 Ndin Betka Smole — OE »Mercator«,

V. nagrada 10 Ndin Marija Potočnik — OE »Mercator«.

Mercator

Ljubljana mesto belo veliko ima ljudi v njej je trgovina, ki za vse skrbi, kar je za prehrano od mleka do soli, kar potrošnik rabi, se pri Mercatorju dobi.

To veliko je podjetje naslov že vsem je znan, po celi domovini ima že svoj pristan, povsod so prodajalne polne vseh stvari naj bo mesto ali vasica, ga firma že slavi.

Zato naj vsak potrošnik zvečer mirno zaspi, ni treba mu skrbeti za jutrišnje vse dni, k Mercatorju naj vstopi pove naj, kar želi, ker v tej trgovini res se vse dobi.

Ce pa ne more priti, naj obrne telefon, kar želi imeti, se dostavi mu na dom, solidna in pošena postrežba in blago, je na razpolago pri Mercatorju.

Nace Horvat

PE Sadje-zelenjava
skladišče 3,
Celovška 50

Ni več med nami



Anica Potisek je bila ena od najbolj marljivih vajenk v PE Litija. Rodila se je v mali vasi Selšek pri Litiji. Svoj uk je začela pri podjetju PRE-HRANA v Ljubljani. Zaradi naporne vožnje z vlakom je zaprosila za nadaljevanje uka pri PE Litija, kjer je bila tudi sprejeta. Nobenemu ni bilo žal, da je bila sprejeta, saj je vedno točno prihajala na delo. Opravljala ga je s posebnim veseljem in z nadarjenostjo.

Njeno življenjsko nit je pretrgal tragični dogodek na pragu domače hiše.

Na njeni zadnji poti so jo spremljali vsi člani kolektiva enote, ki jo bo tudi ohranil v lepem spominu.

Smeh ni greh

TOČEN ODGOVOR

Ko je soproga najmanj pričakovala, se pravi popolnoma nepričakovano, se je mož, trgovski potnik, vrnil s potovanja. Povsem naravno je, da ni mogla skriti svojega presenečenja.

Presenečen pa je bil tudi mož. Kako ne bi bil, ko pa je na pepelniku na ženini nočni omarici gorela cigareta, žena pa nikoli prej ni kadila!

»Kakšna cigareta je to?« je kar bruhnilo iz moža.

In vse tiho je bilo. Žena ni vedela, kaj bi odgovorila, seveda pa tudi cigareta ni mogla odgovoriti.

»Niška Morava!« — je prekinil mučno tišino glas iz omare.

In odgovor je bil povsem točen.

NOGE

Precej pijan se je mož pozno ponoči vrnil domov in se ulegel poleg žene. Potegnil je nase odejo, naenkrat pa je opazil pred seboj šest nog.

»Šest nog, to pomeni trije pari: v postelji smo trije!« je izračunal in takoj zbudil ženo:

»Glej, žena, v postelji je šest nog!«

»Šest nog? Ti si pijan. Pojdi pogledat od blizu.« Mož vstane in se odmaja pogledat, prešteje noge in se vrne v posteljo. Preden je mirno zaspal, je še povedal ženi:

»Prav imaš. Od blizu so samo štiri.«

SE NEKAJ IZPOSOJENIH TESTOV

Kaj bi napravili, če bi vam nekdo primazal klobuto?

1. Odvisno od tega, če bi to res bil NEKDO. (5 točk)

2. Počakali bi, da postanete tudi vi NEKDO in bi mu potem vrnili tri klobute. (3 točke)

3. Rečete: »Hvala,« in prijavite posledico kot poškodbo na delu. (1 točka)

Slučajno od daleč opazujete mlada zakonca, ki se, objeta, poslavljata. On odhaja na delo v Nemčijo (za dve leti). Kaj mislite, da sta se resnično pogovarjala?

1. Ona: »Če se ne vrneš čez eno leto, bom odšla v samostan.«

On: »Da, toda v ženski.« (1 točka)

2. On: »A ko se vrnem... upam, da ne bom zvedel za kaj.«

Ona: »Ne boj se, ničesar ne boš zvedel.« (3 točke)

3. Ničesar se ne pogovarjata, ker ona ve, na kaj on misli. In ve, da je to točno, a mu, kot predstavnica slabšega spola, noče ugovarjati. (5 točk)

Popoldne imate zasedanje delavskega sveta. V podjetje ste prišli pol ure prej, da bi še enkrat prebrali del gradiva. Stopite v svojo pisarno in zagledate ljubko dekle. Oblečena je v pulover in minni krilo, sedi v vašem fotelju, noge pa ima na mizi. Kaj bi rekli?

1. Takšno obnašanje ni dovoljeno v pisarnah! (1 točka)

2. Preidimo takoj k stvari, čez pol ure imam sestanek. (3 točke)

3. Kar slecite se, prosim, danes pri nas zelo kurijo. (5 točk)

Ce ste si nabrali le do pet točk, potem niste podjetni, diskutirate radi, toda prepozno spoznate, za kaj gre. V podjetju vam ne zaupajo službenih potovanj v inozemstvo.

Ce ste si nabrali do 10 točk, potem vam drugi zaupajo, vi pa sebi ne. Ste perspektivni in imate smisel za matematiko.

Ce imate več kot deset točk, potem imate v glavi vse na pravem mestu, v podjetju vam totalno zaupajo in ste rojeni za podvige. Vsekakor pa teh testov ne pokažite svoji ženi (svojemu možu) niti na misel pa naj vam ne pride, da bi povedali svoj rezultat!

PISMO UREDNIŠTVU

Spoštovani!

Prosim oprostite, da vas nadlegujem s tako nena-
vadno prošnjo.

Kmalu bodo minila 3 leta, odkar delam, oziroma se učim v vaši PE v... v poslovalnici... V vsej učni dobi sem dobila le en izvod vašega časopisa Mercator. Zato vas vljudno prosim, če bi mi poslali po pošti zadnjo številko časopisa, ker naša PE premalo skrbi, da bi tudi mi vajenci dobili vaš — naš zelo zanimiv časopis. Upam, da moja prošnja ne bo brezuspešna, zato se vam že vnaprej najlepše zahvaljujem in vas tovariško pozdravljam.

Marija

Pripomba uredništva:

Tovarišici Mariji smo se zahvalili za prijazno opozorilo in ji poslali 2 izvoda našega glasila.

Verjetno so taki primeri še drugje, o katerih pa žal uredništvo ni obveščeno. Vse naše enote prejema ob vsakem izidu našega glasila zadostno število izvodov za vse člane kolektiva, razumljivo, tudi za vajence. Seveda pa je potrebno izvode razdeliti, ne pa jih puščati po predalih. V bodoče bomo v takih primerih bolj konkretni.

UREDNIŠTVU GLASILA MERCATOR LJUBLJANA

Prosim, da priobčite v vašem listu naslednje:

Veletrgovina Mercator je tudi letos, kot že večkrat, dala priznanje svojim nekdanjim sodelavcem — upoko-jencem.

Dne 28. decembra je povabila približno 40 upoko-jencev. V lepo okrašeni sindikalni dvorani nas je pozdravil predsednik tov. Karel Nevečny in je v kratkih obrisih opisal razvoj in delovanje ter uspehe tega podjetja, ki šteje nad 2800 članov. Navzoči so bili vsi vodilni organi.

Šolska mladina iz Trnovega nas je razveselila z ljubkim programom. Nato so nam pripravili zakusko ter vsem prisotnim razdelili darila. In tako je potekel čas v nadvse pristrčnem vzdušju.

Zato se v imenu vseh upoko-jencev pristrčno zahvaljujem za tovariško prijaznost, pozornost in darila vsemu kolektivu in upravi Veletrgovine Mercator, posebno pa generalnemu direktorju Adiju Ostercu in želimo podjetju še nadalje mnogo uspeha v njegovem prizadevanju in uspešnem napredovanju v l. 1967.

Adolf Remic,
Ljubljana,
Podmilščakova 11

Rešitev nagradne križanke
»SREČNO NOVO LETO«

Na objavljeno nagradno križanko »Srečno novo leto« je uredništvo prejelo 56 rešitev. Iz poslovnih enot je bilo le 10 rešitev.

ODGOVOR!

V eni izmed števil PAVLIHE so bili objavljeni naslednji verzji:

Danilo Gorinšek

TRGOVSKA

Ko tehtajo, natehtajo
za pet dek manj vsekdar —
kaj bi pet dek, le komu je
za to malenkost mar!

A iz teh dek, teh petih dek,
se — kilogram rodi,
za njim še drugi — končno cent
trgovcu v žep zdrči.

Pregovor stari naš zato
popravimo tako:
Trgovcem mnogim slaba vaga
do standarda pomaga!

Naš sodelavec je poslal uredništvu PAVLIHE odgovor na gornje verzje, ki ga pa, žal, niso objavili. Zato nas je zaprosil, da objavimo ta odgovor v našem glasilu.

Trgovec

Sit sem že trgovske mreže,
moj poklic me nanjo veže,
ni mi za pet dek, ne za cent,
če ravno nizek je procent,
ki trgovcu v žep zdrči,
v žepu pa se razfrči.

Zadosti tičev je in tic,
ki nočejo v naš poklic,
pa tudi ne poet Danilo,
da moko bi prodajal — milo
in zraven nosil prašne hlače,
za 80-procentne plače.

Za praznike sem inventiral,
ostale dneve »ordiniral«
z zajemalko in z vrečo,
poskusite še vi to srečo,
še vi poskusite ta stan,
ki je že čisto poteptan.

Prodajamo razne artikle:
posodo, pasto, riž, bicikle
in vse z napako — svinjarija!
To nam pošilja industrija
in naša čislana obrt,
in trgovec je z izbiri — škrt.

Za vse to je krivda naša,
za potrošnike pa sladka paša,
če trgovca se kaznuje,
ga ozmerja, ga opsuje.
Skoda res, da smo vsi taki,
v razumevanju neenaki.

Kdor za standardom frči,
v trgovini naj se zaposli,
vikend, vilo in garažo
tako imel bo, pa še gažo,
morda celo še avion,
ah, kaj to govorim — pardon.

Podpis:

Trgovec slabe gaže,
brez vikenda, garaže,
brez vile in pravice,
Pavliha mi je — stric.

Komisija je izmed prejetih rešitev izžrebala nagrade, ki so jih prejeli:

I. nagrada 150 Ndin
Amalija Korče, OE »Mer-
cator«

II. nagrada 100 Ndin
Simona Močnik, OE »Mer-
cator«

III. nagrada 50 Ndin
Marija Trobec, OE »Mer-
cator«

Vsem, ki so bili izžrebani, naše čestitke, ostalim pa želimo prihodnjič več sreče, kot si želimo čim več rešitev.

mercator

Glasilo delovnega kolektiva veletrgovine »Mercator«, Ljubljana, Aškerčeva 3. Izdaja centralni delavski svet veletrgovine »Mercator«. Izhaja enkrat mesečno. Ureja uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik: Marjan Pogačnik. Tehnični urednik: Danilo Domajnko (Del. enotnost). Tiska tiskarna ČZP »Primorski tisk« v Kopru.